

Ірина Борзова про соціальний захист населення під час війни

Фінансування сфери соціального захисту населення – другий пріоритет Державного бюджету на 2024 рік після видатків на безпеку і оборону України.

Народна депутатка України Ірина Борзова наголошує, що під час повномасштабного вторгнення, коли важко економічно Україні та українцям, - держава продовжує виконувати свої зобов'язання щодо фінансування найменших захищених категорій населення, які потребують допомоги.

«На наступний рік на соціальну сферу передбачено майже 469 млрд грн, що на 25 млрд грн більше, ніж у поточному році. При цьому значну увагу приділено захисникам України. Уперше в кошторисі держави закладено кошти на соціальний супровід військовослужбовців у цивільному житті. Передбачені кошти на програму «Інститут ветеранів». Також упередбачені кошти на пілотну програму із зубопротезування та виготовлення протезних виробів,

необхідних військовослужбовцям, які отримали важкі поранення та інвалідність. Понад 5 млрд грн держава передбачила на програму забезпечення житлом ветеранів та родин загиблих військовослужбовців», - повідомила **Ірина Борзова**.

Наступного року відбудеться збільшення розміру мінімальної зарплати та підвищення рівня прожиткового мінімуму.

«Відповідне завдання Президент **Володимир Зеленський** поставив уряду - провести індексацію пенсій, щоб підвищити виплати пенсіонерам в наступному році», - зазначила народна депутатка.

Важливо, що на виплату субсидій та пільг в Держбюджеті 2024 передбачено на 30% більше коштів, ніж у поточному році.

«Крім того, заплановано 27 млрд грн на підтримку родин із дітьми. Зокрема, передбачені кошти на допомогу родинам, які взяли на виховання дітей-сиріт, дітей, позбавлених

Ірина Борзова на зустрічі з людьми

батьківського піклування. Будуть збережені й виплати від держави для сімей, у яких народилися діти, виплати на дітей з інвалідністю, на відпочинок та оздоровлення дітей», - говорить **Ірина Борзова**.

Держава продовжить підтримувати внутрішніх переселенців, що-місячні виплати.

«Зберігаються щомісячні виплати для людей, які переїхали із зони бойових дій – 2 тис. грн та 3 тис. грн на дітей. Таку допомогу орієнтовно отримуватимуть понад 2,5 мільйона ВПО. Людям похилого віку та родинам з дітьми, які пере-

їхали у більш безпечні регіони важко, тому важливо щоб програми підтримки ВПО були збережені.

У наступному році продовжиться реалізація програми Є-Відновлення, якою передбачені виплати українцям за пошкоджене житло внаслідок повномасштабного російського вторгнення.

Соціальний захист населення є вкрай важливим, особливо під час війни, коли люди потребують уваги та підтримки з боку держави», - наголошує **Ірина Борзова**, голова Вінницької обласної організації політичної партії «Слуга Народу».

ГО «Ми - Вінничани» нагородили переможців конкурсу «Професійне зростання»

Голова громадського об'єднання Валерій Коровій, народні депутати Лариса Білозір, Геннадій Вацак, Микола Кучер та керівник Вінницького міського осередку Сергій Кудлаєнко відзначили найкреативніших працівників соціальної сфери Вінниччини.

- На Вінниччині майже сто тисяч бюджетників: 40 тисяч - освітян, 30 тисяч - медиків, по 10 тисяч - працівників культури та спорту, а ще соціальні працівники. Це ті люди, від яких сьогодні залежить міцний тил. Вони навчають дітей та молодь, лікують склічених війною переселенців та військових, дбають про їхні сім'ї. Тому у ГО «Ми - Вінничани» спільно з партнерами - народними депутатами Миколою Кучером, Ларисою Білозір, Геннадієм Вацаком вирішили підтримати ініціативних, талановитих педагогів, лікарів, музикантів, журналістів, юристів, поштарів та артистів. Конкурс мінігрантів «Професійне зростання» був спрямований саме для їхнього

особистісного розвитку, - зазначив голова громадського об'єднання «Ми - Вінничани» Валерій Коровій.

Так, в рамках проекту мінігрантів «Професійне зростання» організатори конкурсу отримали по-

над 600 заявок з усіх громад Вінниччини. Конкурсна комісія обрали 160 переможців, які отримали до 10 тис. грн на професійне зростання.

8 стор.

Шановні наші читачі!

Продовжується передплата на 2024 рік. Передплатити «Вінниччину» можна за онлайн-передплатою, у будь-якому відділенні Укрпошти, у листоноші та в редакції газети

1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
63,00 грн	189,00 грн	378,00 грн	756,00 грн

З питань реклами
звертайтесь
за телефоном
066-895-30-93

2 000247 161418

Дитячі мрії збуваються

У Всесвітній день дитини до Серединської гімназії імені В.М. Думанського Джулінської сільської ради завітали працівники СФГ «Кавун» та ТОВ «Прогрес» села Серединка і вручили подарунки, обрані за замовленнями дітей та педагогів. Для покращення матеріально-технічної бази, удосконалення освітнього процесу, змістової організації дозвілля, фізичного розвитку школярів було придбано адміністрацією закладу Smart телевізори, тренажери, інтелектуальні настільні ігри «Подорожуємо навколо світу», «Подорожуємо Україною», «Дослідження Союзної системи», набори для бадміntonу, для настільного тенісу, м'ячі, багатофункціональний пристрій Epson.

головному бухгалтеру Квашуку Сергію Григоровичу, бригадиру тракторної бригади Горонбосу Василю Михайловичу, старості села Хараїму Миколі Миколайовичу, всім працівникам господарства за постійну підтримку і турботу!

Саулє ПАЗИЛОВА,
директор гімназії
Джулінська громада

2 Війна. День 644-й

На щиті до рідного Чернятина

повернувся воїн бригади оперативного призначення Національної гвардії України Ярослав Барда.

«Клята війна!!! Клята русня!!! У нашій громаді знову було втрачено... 25 листопада 2023 року, виконуючи почеесний військовий обов'язок, внаслідок ворожого обстрілу, захищаючи кожного з нас, загинув 31-річний житель села Чернятина, командир мінометного взводу 5-го батальйону оперативного призначення військової частини 3028 старший сержант Барда Ярослав Михайлович, 21.01.1992 р.н., — повідомили на сторінці Северинівської громади. — Йому назавжди 31... В його очах — надія. Надія на те, що зовсім скоро він обійтиме свою ханану, погляне у щирі мамині очі, постисе руку батьку, втішить старенку бабусю, зустрінеться з близькими людьми. Але не такого повенення він хотів. Не такої зустрічі

з Героєм ми чекали»...

Слава і вічна пам'ять Герою! Щирі співчуття його рідним та близьким.

Вінниця прощалася з Героєм

У боях на південному напрямку загинув вінницький військовий Юрій Марценюк. 28 листопада захисник повернувся додому на щиті.

Юрій Марценюк служив у 35-й бригаді на Херсонському напрямку. З 29 жовтня він вважався зниклим безвісти. На жаль, стало відомо, що воїн поліг під час ворожого артобстрілу.

Прощання із захисником Юрієм Марценюком відбулося у Вінниці в костелі-санктуарії Божого Милосердя на вул. Григоренка, а місцем вічного спочинку Героя стала Алея Слави на Сабарівському кладовищі.

Осиrotіли три доньки

Пожертвував собою заради всіх нас мужній захисник Михаїло Баранець із селища Дашиб, який загинув 18 листопада у боях біля Авдіївки Покровського району на Донеччині.

Як повідомила очільниця Гайсинської районної військової адміністрації Людмила Головашич, 35-річний Михаїло Сергійович Баранець був старшим механіком — водієм військової частини. Вдома на нього чекали три доньки, дружина Катерина, матір Оксана і батько Сергій.

Щирі співчуття родині, вічна слава Герою!

Рятуючи поранених, пожертвував собою...

У Вінниці в останню путь провели полеглого військового медика Дениса Вишаровського.

Він був водієм-санітаром — не лише вивозив поранених бійців з під ворожого вогню, а й допомагав рятувати їх у реанімації, також опікувався волонтерськими постачаннями на фронт медичних препаратів та обладнання. Загинув Герой 18 листопада невдовзі після свого 35-го дня народження на Запорізькому напрямку.

Народився Денис Вишаровський у Вінниці. Навчався у школах №11 та №22. Захопившись військовою справою, одразу після школи пішов на строкову армійську службу, а коли повернувся, почав працювати. До війни був водієм інкасаторської машини у банківській установі.

«На фронті Денис знайшов своє покликання у медицині. Були дні та ночі, коли він практично жив у реанімації. Багато людей допоміг врятувати. Після Перемоги прагнув вступити до медичного коледжу, щоб працювати на «швидкій». На жаль, цій мрії не судилося здійснитися, — розповіла дружина полег-

ло Героя Людмила. — Для мене та своєї матусі Денис був усім життям і люблячим батьком для нашого сина... Сподіваюсь, що його батько та брат, які також воюють, продовжатимуть винищувати ворога, караючи і за нашу невимовний біль»...

Вічна пам'ять доблесному захисникові. Висловлюємо співчуття його рідним і близьким.

Захисник, письменник, патріот...

Сьогодні у Вінниці відбувається прощання з мужнім воїном і талановитим письменником Олександром Меньшовим. Він захисав Україну на Донецькому напрямку, був молодшим сержантом 22-ї окремої механізованої бригади. Загинув 17 листопада поблизу села Кліщівка Бахмутського району.

Олександр Меньшов народився 13 березня 1977 року в Херсоні. Був письменником — автором детективних романів про альтернативну історію. На початку повномасштабної війни панові Олександру, його дружині та двом неповнолітнім дітям довелося стати свідками окупації рідного міста. Лише за пів року родині вдалося переїхати до Вінниці. Після чого письменник твердо вирішив вступити до лав Збройних Сил України.

Нешодавно друком вийшла його книжка-щоденник «Я, Фокс і окупація». У ній Олександр Меньшов описав жахіття, які спіtkали херсонців під ворожим гнітом. На сторінках знайшли відображення факти, свідчення, також думки, розповіді рідних та знайомих. На жаль, автор так і не встиг побачити вихід своєї книжки у світ...

«Загибель Олександра — неправна втрата для усіх, хто його знали, читали твори чи мали можливість почути у пластунському колі, але найбільшою вона є для родини, — каже дружина полеглого Героя Людмила. — Він був найкращим батьком для наших дітей та люблячим чоловіком».

Як повідомила Вінницька міська рада, церемонія прощання з Олександром Меньшовим та заупокійне богослужіння відбудеться у Спасо-Преображенському кафедральному соборі. А церемонія поховання — 29 листопада на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Біль у серці, гіркі сльози на очах...

Щодня у Кнізі вічної пам'яті України викарбовуються нові імена новітніх Героїв, котрі, не думаючи про власну безпеку, за першим покликом стали на захист своєї Вітчизни, за її свободу, незалежність та територіальну цілісність, за кожного з нас.

Страшна звістка знову надійшла до Барської громади. Ще одна душа воїна відлетіла у небесну вічність і поповнила Небесне військо. Біль у серці, скорбота в душі, гіркі сльози на очах...

Кривава російсько-українська війна забрала життя нашого земляка, Героя, командира протитанкового відділення взводу вогневої підтримки, молодшого сержанта Кучура В'ячеслава Васильовича, 2001 р.н., жителя села Матейків.

Страшний листопад розділив життя тих, хто знову В'ячеслава та поважав за його мужність і силу духу, на щасливе ДО та надважке ПІСЛЯ...

Тільки той, хто має гідність не на словах, а в душі, може знайти в собі сили робити те, що вважає за потрібне, незважаючи на страх. І В'ячеслав був одним із таких сміливців. Він прожив хоч коротке, проте свідоме життя справжнього чоловіка і патріота.

І навряд чи наш Герой думав, що його життя обірветься так раптово, далеко від рідної домівки. Та через свій особистий подвиг він подарував нам віру й надію в нашу Перемогу, ціною жертвності показав, що наш український дух є незламним, а народ — нескореним.

Смерть може забрати наших відважних оборонців, проте в кожному подиху, в кожному ударі серця всіх жителів нашої громади житиме пам'ять про подвиг кожного нашого воїна світла!

Усією громадою розділяємо біль утрати, сумуємо разом із рідними та близькими загиблого за-

хисника, низько схиляємо голову у скорботі.

Вічна пам'ять, шана і слава Герою!

Володимир САВОЛЮК,
голова Барської міської ради

Війна перекреслила всі плани

Шаргородська територіальна громада знову у жалобі. Зі скорботою повідомляю про загибелі на війні нашого земляка, жителя села Руданське, воїна Збройних Сил України, старшого солдата Дякова Віктора Васильовича, 26.02.1988 року народження. У Руданському підтримав своє дитинство та навчався у місцевій школі.

Одружившись, планував щасливе та довге життя із дружиною та двома синочками. Але не судилося. Війна перекреслила усі плани, до реалізації яких Віктор планував повернутися після Перемоги.

Наш Герой проходив службу на посаді водія гранатометного взводу роти вогневої підтримки. Він завжди був відданій військовій присязі на вірність українському народові, до останнього свого по-

диху боровся за рідну Україну, за щасливе майбутнє своєї родини на українській землі.

22 листопада 2023 року окупант відібрав безцінне життя нашого захисника. Боець ЗСУ загинув під час бою з ворогом біля населеного пункту Первомайське Донецької області.

Віктор Дяків — Герой незалежності, вільної України, який стояв за правду та справедливість. У пам'яті й серці кожного з нас він залишиться назавжди.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким оборонця України. Розділяємо невимовний біль важкої втрати. Вічна пам'ять! Герої не вмирають. Вони завжди живуть у наших серцях і спогадах.

Володимир БАРЕЦЬКИЙ,
голова Шаргородської міської ради

Гинуть молоді та мужні патріоти...

7 листопада внаслідок бойового зіткнення на Харківщині загинув воїн Сергій Сліпенчук з Ободівської громади. Траурний кортеж із тілом Героя зустрічали 24 листопада.

Віддав життя за Україну 42-річний захисник Андрій Олександрович Бабійчук з Іллінецької громади.

Під час виконання бойового за-

вдання поліг воїн Дмитро Гончарук, 1999 р.н. Через його загибелю 27 листопада у Козятинській громаді оголосили Днем жалоби.

20 листопада на Запоріжжі загинув захисник зі Жмеринки Андрій Горбунов, якому було 23 роки.

На Донеччині віддав життя 37-

річний Сергій Савельєв, житель Тищівка, родом із с. Страйнці.

21 листопада за Україну загинув захисник Дмитро Конопля із с. Жигалівка Іванівської громади.

У боях на Донеччині загинув солдат Олександр Роздорожнюк, житель с. Березна Хмільницької громади.

Унаслідок артилерійського обстрілу на Харківщині обірвалося життя молодшого сержанта Олега Пилипчака з Вапнярки, який служив бойовим медиком.

Вічна слава Героям! Віримо в Перемогу України та у справедливу відплату, яка чекає на рашистських злочинців.

Коли команда єдина, то все вдається

Відбулася чергова поїздка на фронт у Донецьку та Харківську області нашого волонтерського бойового козацького екіпажу у складі Анни Лаврик, Володимира Пунька, Сергія Стангріта, Георгія Козакевича та Василя Добрянського. Три автомобілі доправили зусиллями помічників, самих воїнів і звичайно – волонтерів. Два УАЗи («буханки») та один «Форд» вже на передовій, а натомість один боєць попросив нас забрати його «коня» додому на ремонт, бо сам він на теперішній момент – «трьохсотий».

Погода була холодна, зі снігом, з дощем, завірюю і вітром та з різними перепонами у вигляді поломки автомобілів та зупинкою на блокпосту в Харківській області на зворотній дорозі додому, що затримало наш екіпаж на одну добу більше, ніж ми могли би справитися із своєю місією за інших обставин. Але це – форс-мажори, від яких наш екіпаж не застраховані. Тільки виконана блага справа разом із нашими помічниками дає нам відчуття того, що ми все робимо вірно і ми всі разом на правильному шляху. Коли команда єдина, то все вдається.

Отримали на пам'ять два шеврони від воїнів 9-го окремого стрілецького батальйону та «Сталевого кордону». Це їхня віячність нам із помічниками за нашу допомогу під час війни.

Доправили гуманітарну допомогу у вигляді – продуктів харчування, смаколіків від господинь та господарів із сіл Шендерівка та Сліди, а також від педколективу та учнів Ярузької гімназії, маскувальних стіків від педколективу та учнів Вендичанської школи, окопних свічок від «Вінницьких світлячків» на чолі з Оленою Навроцькою, продуктів від Фонду громади «Подільська громада» на чолі з Оленою Даніловою з м. Вінниці, продуктів харчування від помічників «Добро Надії» Надії та Сергія Шевчуків, камуфляжні «підполники» від команди «Вінницьких шалених бджілок» на чолі з Зінаїдою Завальнюк,

продуктів харчування від громадської організації «Жіночий рух «Замайбутнє» на чолі з Іванкою Семен, Ірини Сусловою та Валентини Шпильки, подушок та ковдр від педколективу та учнів Могилів-Подільської школи №1.

Благодійні донати на паливо (талони на паливо) та на придбання двигуна до волонтерського «конника» надали, за що безмежна подяка: міський голова м. Могилів-Подільський Геннадій Глухманюк та Могилів-Подільська міська рада, Сергій і Тетяна Шведи, Інна Васильєва, Олександр Сінчишен, Валентина Стратійчук, Олена Вітер, Галина Пухліченко, Надія Салій, Інна Солодчук, Олена Коленчик, Вікторія Глухенька, Леся Сивак, Наталія Бачинська, Поліна та Петро Скоруки, Марина Глазиріна, Світлана Крохмалюк, Людмила Пунько, Володимир Гревцев, Тетяна, Оргєв, Людмила Знак, Сергій Бурлак, Наталя Черватюк, Віктор Соловіщук, Валентина Стецюк, Асіят Кожан, Ніна Гордієва, Роман Павлик, Аліса Зайцева, Раїса Андрійченко, Олексій Медведєв, Галина Мельник, Ольга Айдіна, Людмила Каменчук, Тетяна Басенко, Таміла Панасюк, Валентина Возна, Я.Б. Шоп'як (м. Вінниця), Руслана Бральчук, Анатолій Біловус, Анатолій Скрипник та всі помічники, які побажали залишитися інкогніто або кого не показав у розшифровці Ощадбанку.

Але особлива подяка родині Галини і Олексія Юрчаків, тому що наші помічники одразу внесли всю суму для викупу двох шоломів. Нас це сильно вразило, адже ми знаємо, яко втрати заразила ця сім'я через кляту війну. Мама з батьком втратили єдиного сина, але зараз допомагають тим дітям, хто живий. Це не може не торкнутися серця мами, тобто мене, адже ми всім своїм збирало кошти на ці каски саме для моого сина і його побратима, які несуть службу на кордоні з ворогом. І їм ці військові девайси потрібні для збереження життів. Як мама я висловлюю наймовірну відчіність і кланяюсь до землі цим людям і разом із ними сумую у їхньому горі. Адже дитину ніким не замінити... Це вічний біль, з яким

ли, за що безмежна подяка: Таня Христофор, Наталя Бриндак, Надія Салій з дівчатами-співробітницями, Поліна та Петро Скоруки, Альона Кордонська, Тетяна Шабатура, Наталія Конус-Добринська, Світлана М., Лілія Козінець, Ната Максимчук, Руслан Розкощенко, Галина Пухліченко, Ніна Гордієва, Марія Кучковська, Микола Стиренко, Оксана Романова, Тетяна Басенко, Інна Солов'ячук, Валентина Стецюк, Олег Пухліченко, Ганна Бурковська, Олена Навроцька, Альона Кобзар, Роман Павлик, Неля Баранова, Ірина Олійник, Людмила Джуромська, Марта Товт та всі помічники, які побажали залишитися інкогніто або кого не показав у розшифровці Ощадбанку.

Дорогі друзі, в зимових умовах воїнам потрібне краще забезпечення – це факт. Адже природні умови не сприяють тому, щоб швидше просуватися вперед. І ми з вами обов'язково маємо подбати про кожного воїна. Це не означає, що саме наш волонтерський екіпаж може кожну потребу наших військових виконати, але донести до широкого загалу і виконати частину замовлень ми можемо. Отож велика потреба на «нулі» в швидких сніданках (типу «Мівіни»), тушонці, в домашніх смаколиках, у зігрівайках, окопних свічках, білих

живе родина нашого Героя. Дякуємо вам!

А також дякуємо Ларисі Конарській, Олександру Склярюку і його команді, Івану Ризі, Анатолію Черевику, Олександру Глушкову, Сергію Канюці, Сергію Тимушу, Володимиру Соболевському, Віктору Міхальчуку з с. Юрківці, Маріні Кременчук з Вільнюса (переселенці з Енергодара), БФ «Волонтер-1», Олександру та Наталії Кравчукам, Тетяні Басенко, Василю Джуренку, Андрію Миколаєву та Ользі Коряк та всім небайдужим помічникам за вашу допомогу нашій українській армії.

Захисники вдячні вам, наші найкращі помічники, за постійну допомогу передовій. Вони це пам'ятують і цінують. Адже щодня війна їм посилає нові виклики, з якими воїни мають справлятися. А військові волонтери – це ті люди, хто об'єднує фронт і тил. Тому дякаємо, хто не стоять збоку і не чекає, що наша перемога сама приде, а всім, хто розуміє, що будь-який його внесок надзвичайно важливий. Разом ми сила! Працюємо далі разом заради нашої перемоги над ворогом і щоб жити у вільний, мирний, процвітаючий, незалежний Україні!

З Україною у наших патріотичних серцях!
З повагою і вірою в нашу перемогу, ваші військові волонтери **Анна ЛАВРИК, Володимир ПУНЬКО, Сергій СТАНГРІТ**
М. Могилів-Подільський

Поетеса передала ЗСУ свій гран-прі

Вінницька компанія ЖЕО оголосила літературний україномовний конкурс «Довіра. Раціональність. Новаторство». Однією з умов його було обов'язкове використання в представлених віршах усіх цих трьох слів, щойно наведених у лапках. Проводився конкурс у жовтні, а підсумки підбивалися в листопаді. Підбивалися доволі довго і непросто. Попутно іще одне зауваження: в оприлюднених умовах конкурсу неодноразово випирало слово «приймати участь», хоча правильно пишеться «брать участь», і той чи не найпідступніший із русизмів уже давно пора нам усім назавше забути. Але не станемо скидати з рахунків, що компанія житлово-експлуатаційна, і її прагнення підтримати рідну мову заслуговує лише найвищої похвали, незважаючи на окремі «проколи».

Не вдаватимемось у деталі, але голосування читачів у мережах проходило драматично. Відбувалися якісь незображені стрибки кількості набраних голосів, прихильники учасників затягли між собою не просто дискусії, а суперечки «на грані фолу». Доходило й до образу. Організатори конкурсу спершу не змогли правильно зорієнтуватися за такої ситуації, піддавшися на провокації частини прихильників, чим ще більшою мірою добрали колотнечі й необ'єктивності.

І лише згодом, потративши додатковий час, вирішили розібрати-

ся з кожним голосом. У результаті найбільше їх набрала поетеса із села Лопатинка Оратівської територіальної громади Ольга Дриль – 993. Студентка Вінницького педагогічного університету Сніжана Драбинюк здобула друге місце – 673 голоси. У Тамари Кусок із села Цвітова Хмельницької області 429 голосів, а у Віталія Оніщишена із Жмеринки – 409. Зважаючи на невелику різницю в їхніх результатах, організатори вирішили присудити два третіх місця. Також окрему відзнаку за вишукану творчість отримала Марина Зозуля з міста Лиман. Отже, ситуацію віправили і треба подякувати за це компанії ЖЕО, яка після конкурсу стала набагато ві-

домішою. До речі, гран-прі отримали у 5 тисяч гривень, друге місце – 3 тисячі і треті місця – по 2 тисячі гривень.

Ім'я переможниці постійним читачам нашої газети відоме, бо друкувалась у нас не раз. А кілька років тому в публікації «Лопатинка і Всесвіт» йшлося про те, що вірші Ольги Дриль, особливо селянської тематики, люблять у різних країнах, на різних континентах. Їх читають і люди інших національностей у перекладі. Але й сам коли знайомишся з кож-

нашому захиснику із села Животівка Костянтину Царку, власну машину якого вже «зайдли» на війні, і підрозділ для виконання поставлених завдань потребує іншої. Знаючи особисто матір воїна, в якої ще й син Олег також у війську, поетеса закликала усіх своїх читачів допомогти Кості в зборі коштів на авто і наводить номер його банківської картки: 4149 4993 4790 3310. Наскільки відомо на час написання цих рядків, більшість відзначених компанією ЖЕО також перерахували отримані кошти нашим захисникам, за що їм щира дяка.

- Конкурс не тільки забрав багато нервів, а й познайомив мене з цікавими людьми, - говорить Ольга Анатоліївна. – Переконана, що про Сніжану Драбиню вашій газеті годилося б розповісти окремо. Вона ще зовсім юна, але на її рахунку багато перемог і добрих справ узагалі. Я нітрохи не здивувалася, що вона також перерахувала свою відзнаку ЗСУ, як і Тамара Кусок із Хмельниччини. За інших я не знаю. Приємно також, що компанія ЖЕО належно відреагувала на наші вчинки. Цитую дослівно: «З огляду на це, компанія прийняла рішення і зробила грошовий переказ на потреби ЗСУ в розмірі загального призового фонду конкурсу, в ГО «Загартовані серця». Пишаємося тим, що ми українці! Дякуємо ЗСУ! Все буде добре!».

Микола КАВУН

Вінницька «Пироговка» допомагає сусіднім регіонам впроваджувати трансплантації

Вінницька обласна клінічна лікарня ім. Пирогова увійшла у найвищі рейтинги серед центрів трансплантації нирок, печінки, серця. Тут успішно пересадили уже не один донорський орган. А віднедавна транспла-

нтологи та хірурги Вінницької «Пироговки» почали допомагати й колегам із сусідніх регіонів.

- За сприяння трансплантологів та спеціалістів лікарні здійснена всебічна допомога нашим колегам із Хмельницької області.

Цього разу до копітного процесу та благородної місії долучились і фахівці з Кам'янець-Подільської міської лікарні. Такий спільній досвід у пересадці органів надзвичайно важливий. Адже об'єднавши зусилля, ще більше важко хворих пацієнтів отримають шанс на порятунок.

24 листопада проведена трансплантація нирки у КНП Хмельницька обласна лікарня та Вінницькій обласній клінічній лікарні ім. М.І.Пирогова, - повідомляють у лікарні.

Трансплантації вдалось здійснити завдяки усвідомленому рішенню родини померлого донора в Хмельницькій області.

- З великою шаною та повагою до донора та його рідних, завдяки їх розумінню лікарі отримали можливість врятувати життя пацієнтів, а рецепієнти - шанс продовжити жити повноцінним життям, - зазначають вінницькі медики.

Еокуточки для дошкільнят

Серед дитсадків Вінницької громади провели конкурс «Створення екологічного куточка у ЗДО», аби діти більше дізналися про те, як важливо дбати про рослини та тварин, чому не можна смітити у лісах, як сортувати сміття тощо.

Конкурс проводили з 21 вересня по 3 листопада у два тури за номінаціями «Nature – територія розвитку» (створення простору біорізноманіття на території або у приміщеннях закладу, що стимулює опанування навичками, орієнтованими на стапій розвиток); «Discovery-лабораторія» (раціональне використання природних ресурсів, підвищення екологічної правової обізнаності щодо охорони природних ресурсів, експериментально-дослідницька діяльність); «Есо-Дбай: здай, збережи, розкажи» (розв'язання проблем ресурсозбереження, домашньої економії, сортування, поводження з відходами на побутовому рівні).

Як розповіли у департаменті освіти Вінницької міськради, під час участі в конкурсі педагоги з вихованцями проводили природоохоронні заходи зі збереження енергоресурсів, створення віртуальної еколабораторії, реалізовували задумані екологічні простори.

«Зараз вони лише дошкільнят, а в майбутньому – люди, які вирішуватимуть долю нашої країни. І саме від нас, дорослих, залежить, які зернятка ми посімо у свідомості наших дітей, – зазначила директорка департаменту освіти Оксана Яценко. – Тому і виникла ідея проведення конкурсу, який має саме екологічну спрямованість».

Перемогу в конкурсі здобули 12 дитсадків Вінницької громади (№№ 16, 19, 21, 26, 27, 31, 34, 35, 47, 57, 72, також Вінницько-Хутірський ЗДО).

Акція «Медуніверситет – вінничанам» почалася з Райгородської громади

У межах цієї соціальної ініціативи роботу з виїздом співробітників ВНМУ для організації діагностики та контролю за станом здоров'я жителів різних місцевостей Вінницької області координує завідувачка кафедри ендоскопічної та серцево-судинної хірургії Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова, голова вченої ради університету проф. Вікторія Петрушенко.

Отже, нещодавно разом із бригадою колег вона провела перший прийом громадян у селі Ситківці Райгородської громади Гайсинського району.

«Жителі з ентузіазмом відгукнулися на нашу ініціативу. Бригада ВНМУ впродовж декількох годин консультувала мешканців у примі-

щенні амбулаторії. За сприяння висловлюю особливу вдячність сімейному лікарю, – повідомила Вікторія Петрушенко. – Відтак ми прийняли понад 60 пацієнтів. ВНМУ представляли хірурги, кардіологи, офтальмологи, гастроenterологи. Висловлюю надзвичайну подяку Петру Юрченку, Марині Назаровій, Сергію Дзенику, Владу Тетарчуку, кафедрам внутрішньої медицини №1, офтальмології, ендоскопічної та серцево-судинної хірургії.

Як наголосили в медуніверситеті, це був перший крок у рамках програми «Медуніверситет – вінничанам», надалі відбуватимуться прийоми та консультації в інших населених пунктах області.

Вітамінні набори для захисників

Жителі Дружненського старостинського округу зорганізувалися та спільно почали готовувати смачні й корисні вітамінні набори для українських захисників. Про це повідомила Калинівська міська рада.

- Торік ми вже спробували готовувати такі вітамінні набори для наших героїв і отримали багато схвальніх відгуків від військових. По-перше, такі сухі суміші хлопцям зручно брати з собою, коли вони виходять на кілька днів на завдання. По-друге, вони справді смачні й корисні. Тому, врахувавши усі побажання наших військових, ми знову почали виготовляти такі набори, – розповідає виконувачка обов'язків старости Дружненського старостинського округу Наталя Дудник. – Дякую всім односельцям, які підтримали та допомогли. Не буду називати прізвища, щоб нікого не образити, адже кожен допомагав у міру своїх можливостей, і кожному за це велика подяка.

Працюють над цією гарною справою дружно, усім селом. Жителі старостинського округу зібрали для виготовлення наборів сушені яблука, мед, волоські горіхи, гарбузові зернятка.

Також за кошти, які зібрали працівники старостинського округу, будинку культури, кооперативу з обслуговування водогону та місцеві орендарі, було придбано курагу, родзинки, лимони, арахіс, пластикові відеречки тощо.

Так спільними зусиллями «солодкий цех» дружненських господінь виготовив двісті сухих вітамінних наборів, до складу яких увійшли сушені яблука, родзинки, курага, арахіс, волоські горіхи, гарбузові зернятка, цукати з ананасів або апельсинів. Okрім цого, на передову українським захисникам від Дружнен-

ського старостинського округу також відправлять п'ятдесят літрових відер із сумішшю меду, подрібненого лимона та волоських горіхів.

А особливим доповненням до смаколіків стали жовто-блакитні сердечка, які виготовили наймолодші жителі села. На цих серцях діти написали слова подяки та побажань нашим героям.

Звісно, на цьому виробництво вітамінних наборів у Дружному не планують припиняти, адже є ще запаси, із яких приготують корисні та смачні гостинці для українських захисників.

- Із перших днів війни жителі Дружного активно допомагають українським захисникам, пораненим. Низький уклін та щира подяка ім за це. Адже для військових дуже важлива наша турбота, вдячність та молитва. Разом ми здобудемо Перемогу і відбудуємо сильну та незалежну державу, – каже Калинівський міський голова Василь Поліщук.

Фото Калинівської міськради

Не лише на США і Європу надіятись...

Які новини серед головних прискакували крайніми тижнями? ...Київ надіслав союзникам листа про західні компоненти, знайдені у «Шахедах»... У суді американського Брукліна оголосили звинувачення громадянину США і двом громадянам Канади російського походження у з'язку з контрабандою електроніки в росію в особливо великих розмірах в обхід санкцій... Болгарія прискорює ліквідацію лазівок у санкціях, яка принесла РФ мільярд євро... Україна збільшила кількість мобільних груп для боротьби з ворожими БПЛА... Польських блокувальників кордону обурює ввезення елітних автомобілів в Україну... Керівництво Держкомзв'язку підозрюють у заводідінні 62 млн грн... Бруд, холод і постійний стрес: як допомогти військовим на тлі холодів, що насуваються?..

Ми починаємо звикати до деяких не завжди приємних змін співвідношення сил серед американського та європейського політикуму і продовжуємо вірити, що американці з європейцями не залишать українців у біді, все зроблять для нашої Перемоги. А що ж ми самі? Складається враження, що народ наш все більше розколюється на дві полюсні частини.

Одна — завзято воює, волонтерить, часто за копійчу платню старається на своїх робочих місцях та ще й з тих копійок перераховує, скільки може, на ЗСУ...

Інша — шукає способи зникнути з країни або заробити на бажаннях інших громадян зникнути, пожити на максимумі задоволення, пихи, постійного виловлювання чогось у каламутній воді, включаючи крадіжки коштів і майна, призначає-

них для наших захисників...

Ще на початку повномасштабної війни в нас були втрати не лише на фронті. Деякі «сміливці» невдало намагалися форсувати у гідрокостюмах стрімкі води в'юнкої Тиси, інші — замерзли високо в горах на тому ж українсько-румунському кордоні. Тобто самі собі знайшли безславний життєвий фініш та ще й за це комусь наперед немалі кошти викинули.

Що стосується наймасштабнішого і найгучнішого львівського горе-весілля двох горе-правоохоронців різного статусу, то, схоже, про нього в нас уже починають потроху забувати. Але світ його не забуде! В тому числі й ті справжні друзі з-за кордону, хто спромігся на максимальні особисті жертви, аби допомогти нашій країні. А вона все-таки хотіла б знати істинне походження тих астрономічних втрат на безмежну й беззелепку всільну показуху за умов війни.

Ще одна категорія громадян у нас з'явилася. Маю на увазі переважно дам, які сповна постарались скористатися гостинністю європейських країн, особливо південних, перетворившися у невтомних туристок. Воїстину: кому війна, а кому — мати рідна! Проворні мандрівниці навіть не соромляться виставляти себе в соцмережах якщо не з однієї країни, то з іншої. Іноземці, очевидно, вже вловили, що з українців змогли втекти ще в лютому брезені минулого року найбагатші і, перепрошую, найледачіші водночас. Найпрацьовитіші, як правило, були позбавлені такої можливості.

Є численна категорія так званих представників сильної половини нашого суспільства, на яких «накладено броню». Також чимало є

тих, кого мобілізаційні сили якось загубили чи «не застали вдома». окрема категорія, в кого стан здоров'я за нинішньої ситуації не дозволяє бути призваним до лав захисників. І з них далеко не всі живуть за принципом «Якщо не в ЗСУ, то — хоча б для ЗСУ».

Щиро кажучи, мене дуже здивувала поширенна мода «шпацирувати» в Карпати... навіть частіше, ніж до повномасштабної війни. Чимало співвітчизників у розквіті сил і енергії мало не щомісяця гуртується сім'ями і їдуть туди насолоджуватися відпочинком. Навряд чи часто згадують там про тих, хто по окопах у мокрому взутті і одязі місіть багно, щоміті ризикуючи життям.

Якщо тим карпатським відпочивальникам це байдуже, то мав би у них увімкнутися бодай елементарний інстинкт самозбереження. Лише справжній, а не фальшивий! Не хочеться виглядати панікером, але реалії такі, що коли тих відпочивальників усе прибавлятиметься, то наша область матиме печальний шанс опинитися в ролі Сумщини, Харківщини чи ще куди гарячіших областей. Тоді підемо із зброями назустріч постійним вибухам усі: і молоді любителі карпатських мандрівок, і сімдесятілітні діди, які й без війни вже не раз переживали власний артеріальний тиск 240 на 120 чи навіть вищий... То чому б замість розтринкування чималих коштів не переадресувати їх на численні потреби ЗСУ? І не завтра-післязавтра, а вже сьогодні!

Тим часом скільки навколо нас резервів підтримки захисників! Вони — на кожному кроці. Приміром, у дітей вже центраторами залягло всякої роду цяцьок, а батьки на їхніх

прохання продовжують закуповувати «козирні» якщо не ляльки, то машинки! А чи не розумініше було б пояснити малечі, що замість такого марнотратства краче віддати гроши на ЗСУ і таким чином — наблизити нашу Перемогу?

Це коли говорити про дрібниці. Ale на що сподіваються ті жонушки провладні чиновників, які засвітились на кордонах з мільйонами у різний валюти? Невже вони надіються, що після війни так важко буде довести масштабні крадіжки в армійському тилу, а дружнє нам закордоння переховуватиме таких від покарання на обкраденої державі?

Іхні дівчата принесли Україні потрійну шкоду. По-перше, вкраїні на дорогих яйцах, фальшивих шоломах, бронежилетах, «зимових» куртках та ще багато чому кошти принесли чимало безпосередніх втрат захисникам. По-друге, такі мерзотники посіяли зневіру в багатьох патріотично налаштованих

громадян. По-третє, своїми злочинами вони підняли бойовий дух ворогу, який після стрімкого звільнення від нього Харківщини та пра-вобережжя Херсонщини відчутно запанікував. Якими статтями Кримінального кодексу України все це об'ективно оцінити?

А куди збираються ті новоявлені мільйонери із своїми краденими грошима? На Місяць, Марс, у бандитську росію чи північну Корею? Так остання навіть російського міністра лаврова заштовхувала буквально у визначений нею маршрут. Як не дивно, російсько-фашистські пропагандисти не посorомились показати в себе, які в них друзі залишились у цьому світі.

Що б там не було, але кожному з нас залишається одне: максимум можливого зробити для Перемоги. А після неї не лише наше суспільство, а й міжнародне співтовариство оцінить, хто на що заслугоував.

Микола КАВУН

Winner - дбає! БФКТБ - навчає!

Колектив ВСП «Барський фаховий коледж транспорту та будівництва НТУ» пишається багаторічною співпрацею з відомою в автомобільному бізнесі компанією Winner в Україні.

Завдяки започаткованим у 2017 році партнерським зв'язкам стартував успішний проект з працевлаштування випускників коледжу у престижній компанії «Winner Automotive» одразу по завершенні навчання. Проте Winner — не лише надійний роботодавець, а й щедрий меценат.

Розуміючи, що якість підготовки майбутніх фахівців автосервісу багато в чому залежить від рівня матеріально-технічної бази освітнього закладу, компанія щороку надає БФКТБ вагому благо-

дійну допомогу.

2023-й не став винятком. Днями коледж отримав обладнання для комп'ютерного центру: монітори, ноутбуки, принтери.

Особливі слова подяки директору «Winner Automotive» Дмитру Бугославському та його команді за щедрий внесок у розвиток коледжу, повне розуміння та підтримку, постійне бажання допомогти. Інвестування в освіту є яскравим взірцем українського меценатства.

Йосип КІБІТЛЕВСЬКИЙ

Шипшину — на промислову основу

У соцмережі з'явилося повідомлення, що у селі Микулинці Якушинецької громади зібрали перший урожай шипшини з тестових кущів. Її виростили на дослідній ділянці підприємства, що спеціалізується на розведенні саджанців.

Директор підприємства ТОВ «Фрутек» Сергій Змійчук розповів кореспонденту «Вінниччини», що це лише перші кроки в окультуренні шипшини. Вона росла на випробувальних ділянках з метою вивчення сортів. Шипшину тут посадили минулого весни і вже мають результат — майже один кілограм із куща.

Наразі виростили лише один сорт — Кан, особливістю якого є майже повна відсутність кюлючок. Також він є зимостійкий та підходить для механічного збору.

За словами Сергія Змійчука, особливих умов для вирощування шипшини не потрібно. Вона не потребує додаткового догляду та може рости у «спартанських» умовах. Перший зі-

браний урожай планують висушити на чай, а також частину відправлять на аналізи в Інститут садівництва для визначення вмісту розчинних сухих речовин (Брікс), вітаміну С та кератину.

Наступної весни у ТОВ «Фрутек» продовжать експеримент вирощування саджанців шипшини для промислового виробництва.

Віктор ЗЕЛЕНЮК

Кукурудза краща, ніж торік

У Вінницькій області намолочено 4,9 млн тонн зерна. Зернові та зернобобові культури обмолочені на площі 752 тис. га, що становить 98% відведених площ. Про це поінформував на своїй фейсбук-сторінці начальник Вінницької ОВА Сергій Борзов.

Також аграрії Вінниччини зібрали кукурудзу на 95% площ (за даними станом на 24 листопада). Цьогоріч її урожайність становить 76,8 ц/га, що на 20,4 ц/га більше, ніж у минулому році.

«Майже завершено збирання цукрових буряків, які викопані на 98% площ. Загалом, це 2455 тис. тонн. Наразі цукрові заводи регіону переробили 1939 тис. тонн цукросировини та виробили 285 тис. тонн цукру. Це на 41% більше за показники попереднього року», — зазначив очільник області, подякувавши всім аграріям за відданість своїй справі та професіоналізм.

Голови громад боролись за медалі

Відкриті спортивні змагання серед голів територіальних громад Вінниччини відбувались у м. Берегове на Закарпатті. До боротьби за першість у шести видах спорту долучилися також голови громад з інших областей України та представники громадських організацій. А під час вільного спілкування учасники мали змогу знайти спільні рішення щодо проблем у своїх громадах.

«Завдяки ЗСУ ми маємо можливість проводити такі заходи, які за багато років уже стали традиційними. Для України це важкі часи, і саме в єдиності наша сила», — зазначив голова Вінницької організації Всеукраїнського фізкультурно-спортивного товариства «Колос» Сергій Татусяк, відкриваючи змагання. А директорка Благодійного фонду «МХП — Громаді» Тетяна Волочай зауважила, що Фонд допомагає громадам долати проблеми, для цього потрібні сили, а на подібних заходах можна отримати потужний заряд енергії.

Упродовж двадцятінії боротьби визначили переможців та призерів із шахів, шашок, дартсу, боулінгу, більярду та футзалу.

У змаганнях з боулінгу серед жінок «бронзу» здобула голова Бобрицької громади Черкащини Олена Штефан, «срібло» — голо-

ва Джуринської громади Вінницької області Галина Попсуй, а «золото» — секретар Іллінецької громади Ірина Колтунова. Серед

городської громади Людмила Кушнір, II місце — начальниця управління освіти, молоді і спорту Петrikівської громади Дніпропет-

чоловіків «бронзу» виборов в. о. голови Ладижинської громади Олександр Коломієць, «срібло» — голова Барышівської ТГ Київської області Володимир Коцюрбій, «золото» — голова ВТО ВФСТ «Колос» Сергій Татусяк.

У змаганнях з дартсу серед жінок III місце посіла голова Копай-

ровської області Наталія Коваленко, а золоту медаль здобула голова Бобрицької громади Черкащини Олена Штефан. Серед чоловіків «бронзу» виграв представник БФ «МХП — Громаді» Петро Андрієць, «срібло» — голова Джуринської громади Петро Швець, «золото» — голова Крижопільської громади Володимир Василишен.

«Дартсом займався ще в школі. Взагалі один раз спробував і отримав позитивний результат. Тепер це моє хобі. А у громаді проводи-

лото» виборов Петро Андрієць (БФ «МХП — Громаді», Ладижин).

У шашках серед жінок III місце посіла менеджерка з соціальних проектів БФ «МХП — Громаді» Леся Літвак, II місце — асистент команди БФ «МХП — Громаді» Ілона Деревінська, а «золото» I місце — голова Городківської громади Олена Резнік. Серед чоловіків «бронзу» завоював заступник голови Хмільницької громади Андрій Сашко, «срібло» — голова Ольгопільської громади Микола Савченко, «золото» — голова Могилів-Подільської РО «Колос» Володимир Заячковський.

У змаганнях із шахів «бронзу» має голова Джуринської громади Галина Попсуй, «срібло» — керівник відділу залучення соціальних інвестицій та партнерства БФ «МХП — Громаді» Олександр Пахолюк, «золото» — голова Гніванської громади Володимир Кулешов.

У турнірі з футзалу II місце посіла команда «Вінничани-МХП», а перше — «Команда мерів», перемігши з рахунком 4:3.

Ці змагання проходили в рамках спільних заходів Міжнародного круглого столу «Влада, бізнес, громадянське суспільство: об'єднання зусиль заради здоровової нації».

Кубок спецпідрозділу «Артан»

Спецпідрозділ «Артан» Головного управління розвідки Міністерства оборони України очолює вінничанин Віктор Торкотюк, який ще до повномасштабної війни обрав очільником Вінницької обласної федерації тайланського боксу. Відомо, що на рахунку «Артану» чимало успішних боїв — за острів Змійний, «вишки Бойка» та

інших. У цьому підрозділі багато спортсменів, у тому числі — і з Вінницької федерації цього виду спорту.

Не дивно, що саме у нашому обласному центрі відбулося змагання — Кубок «Артану». Відзнаки отримали не лише переможці і призери, а й усі учасники.

Дев'ять медалей — вінницькі

Як повідомляє клуб Gladiator, понад чверть тисячі спортсменів узяли участь у розіграші Кубка Києва із Зендокай Карате. Успішно виступили на ньому вінницькі спортсмени. Золоті медалі здобули: Станіслав Заєць та Данило Болсун, срібні — Олексій Войтенко та Олександр Луговий, бронзові — Денис Мірчук, Ярослав Заєць, Костянтин Лобанов, Ілля Туз, Єлизавета Дерабуха.

Юні гімнастки України змагались в обласному центрі

Уточнимо: це проходив чемпіонат України з художньої гімнастики серед учнів. Прибуло 213 учасників, усього — 22 команди.

Мають успіхи вінничани. За програмою першого розряду чемпіонкою стала Злата Величко, срібна нагорода — в Анні Мазуркевич. А за програмою кандидатів у майстри спорту Ірина Дехтар та Влада Сікорська здобули бронзові медалі.

ГО «Ми - Вінничани» нагородили переможців конкурсу «Професійне зростання»

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

У Вінниці перемогу присвятили воїнам

Нагородження переможців конкурсу “Професійне зростання” у Вінниці відбулося в Краєзнавчому музеї, в одному із залів російсько-української війни.

Голова Вінницького міського осередку “Ми - Вінничани” Сергій Кудлаєнко зазначив, що з початку війни громадське об’єднання допомагає військовим, переселенцям, співпрацює з лікарнями та волонтерами. А завдяки конкурсу мінігрантів вдалося підтримати і соціальних працівників Вінниці, більше 40 з них отримали кошти на свій професійний розвиток.

Могилів-Подільський вразив своїми талантами

Однією з найяскравіших презентацій проекту став виступ дітей з Яришівської громади. Їхня хореографія переїхала сюди із Бахмута і відкрила танцювальну студію. Анна Корж вирішила взяти участь у конкурсі, щоб придбати для студії потужну музичну колонку та хореографічні станки.

Цікаві ідеї були і у місцевих вчителів. Так, вчителька Городківського ліцею №1 Оксана Герасимчук виграла грант на відкриття фоношколи. А вчителька Піщанського ліцею Галина Дащко грантові кошти витратить на преміум доступ до онлайн-курсів з вивчення іноземної мови. Своїм саморозвитком наполегливо займається і мама в декреті Юлія Озімовська. Завдяки конкурсу вона отримала можливість оплатити цікаві їй ку-

завдяки цьому проєкту вдається підтримати школи, медзаклади, мистецькі та журналістські колективи. Таким чином вдається дещо покращити соціальну галузь Вінниччини, - впевнена Лариса Білоzір.

Так серед понад 20 мінігрантів переможців, які отримали сертифі-

ти для себе і для Центру культури та дозвілля придбала мікрофони і стійки. Олександра Палій - вчителька Руданської гімназії Шаргородської міської ради мріє про унікальне обладнання для кулінарії. Олена Кузь - вчитель-логопед з Шаргородського закладу дошкі-

кати у Шпикові, багато дійсно цікавих ідей.

Наприклад, Ольга Моседз - заступник редактора газети «Наше Придністров'я» виграла сертифікат на 10000 грн для створення електронної версії газети. Ольга Войтова - завідувач Мурованокуриловецького бюро правничої допомоги завдяки гранту від ГО «Ми - Вінничани» зможе оплатити курси з військового права. Катерина Євчук - директор Будинку дитячої та юнацької творчості Мурованокуриловецької громади для свого розвитку та для вихованців придбає швейні машинки. Вікторія Куцулим - фахівець з публічних закупівель Центру надання соціальної послуг завдяки гранту оплатить підписку на портал «Радник публічних закупівель». Володимир Мординський з Чернівецького ліцею №2 за виграний сертифікат придбає музичні інструменти.

льної освіти для особистого розвитку зможе пройти дороговартісні професійні курси. Наталя Braslavets, викладачка Шаргородської школи мистецтв ім. М. Леонтовича, придбала мікшерний пульт. У Людмили Залізняк з Рахнівсько-Лісового ліцею запит відповідає нинішній ситуації в країні - це пневматична гвинтівка.

Калинівські вчителі вдосконалюються заради дітей

Тут серед 20 найкращих проєктів голова громадського об’єднання “Ми - Вінничани” Валерій Коровій відзначив пастера Олександра Репала. Як повідомив священнослужитель, їхня церква “Жатва” стала прихистком для сотень переселенців. Сюди досі часто звертаються люди за звичними, здавалося б, потребами. Випити теплого чаю чи кави, поспілкуватись та почути добре слово - це маленька радість для багатьох приїжджих. Тому пастер подав грант на придбання декількох кулерів, щоб у прихожан не було дефіциту чистої

та якісної води.

А от ГО “Візард” отримало 10 000 грн на облаштування сучасного та комфортного простору для молоді. Про дозвілля молодого

– потрібні гроші на тварин та мешканців акваріума; Бершадська дитяча музична школа – оновлення нотної бібліотеки; Маньківський сільський будинок культури – мікшерний пульт; Джулінський ліцей – ясласадок – меблі для укриття; Ободівський ліцей – музична апаратура; Ободівський краєзнавчий музей – стенді зі світлинами загиблих; Ганна Пелешенко виграла гроші на облаштування недільної школи; Тростянецька дитяча музична школа – облаштування концертної зали; дитсадок «Ромашка» – стіл для пісочної терапії; дитсадок «Сонечко» – ігровий майданчик; Центр культури та дозвілля – придбання лялькового театру; Соболівська опорна школа – підписка на періодичні видання; Метанівський будинок культури – створення історичного музею. Бджільнянська школа виграла два гранти: на лабораторний посуд, хімічні реактиви та на онлайн-курси «Військове право». Професійне зростання – зброя для успішної роботи Віти Андрющак з Джуринської ТГ. Вона як заступник директора Деребинського ліцею потребує курсів з публічних закупівель.

У Липовець з’їхалися найталановитіші

Це був дійсно неперевершений захід, бо тут зібралися найкреативніші та найбільш вмотивовані на професійний ріст фахівці з великого Вінницького району. Олена Шаталюк та Наталя Франчук вигралі гранти на курси “Нейрографіки”. Альона Олійник та Оксана Мельниченко завдяки конкурсу “Професійне зростання” вдосконалюються у психології. Лікар-офтальмолог зі Стрижавки свій грант витратить на навчальний курс “Базова оптометрія”. Яна Сладковська із Жмеринки виграни 10 тис. грн вирішила витратити на крафтові футбольки для гуртка дитячого телебачення. А от Ольга Шведюк з Лука-Мелешківської громади грант розділить зі своїми коліжанками – на спільну фотосесію.

- Для мене цей захід - це неймовірна можливість поспілкуватися з земляками. Радий привітати переможців конкурсу «Професійне зростання» від громадського об’єднання «Ми - Вінничани» та висловити щиру вдячність учасникам за їхній внесок.

21 переможець з нашого округу отримають по 10 тис. гривень для реалізації своїх ідей, спрямованіх на розвиток культурної, соціальної чи освітньої сфер своїх громад. Бо навіть у цей важкий час, коли увага зосереджена на обороні країни, конкурси подібного роду надають можливість підтримати соціальні ініціативи.

Так, серед переможців: «Бершадський інклюзивно-ресурсний центр»

«Nota - це наша зброя», - такий девіз сьогодні і у Віталія Костельного

Вчитель Чернівецької мистецької школи також придбає музичні інструменти. А Наталя Воронюк

проси майстерності.

Переможців привітав народний депутат України Геннадій Вацак. Він відзначив професійність усіх учасників і побажав не зупинятися на шляху до самовдосконалення навіть у такі нелегкі часи.

Шпиків об’єднав завзятих

Тут переможців конкурсу разом з головою ГО “Ми - Вінничани” Валерієм Коровієм вітала народна депутатка України Лариса Білоzір. Вона зазначила, що всі ці проєкти сьогодні реалізуються завдяки нашим хлопцям і дівчатам, які боронять фронт і дають нам можливість розвиватися.

- Цей проект і для дітей військових та їх родин, тому що війна торкнулася кожної родини у кожній громаді. Самі військові наголошують на тому, що вони воюють за те, щоб їхні діти, рідні, земляки могли навчатися, розвиватися. А сьогодні

Людмила ПОЛІЩУК

Ганна СТАСИШЕН: «За цим заняттям відпочиваю від повсякденних клопотів»

Нинішньої осені завідувачка Іллінецького відділення Укрпошти Ганна Стасишен почала працювати в цій структурі територіальним менеджером. Обов'язків прибавилось. Якщо раніше вона відповідала за доставку по Іллінецькій, Липовецькій, частково Оратівській і Немирівській громадах та ряду північних населених пунктів Гайсинського району, то тепер ще й курує обслуговування територіально найбільшої в області Погребищенської громади та частково сусідніх з нею громад.

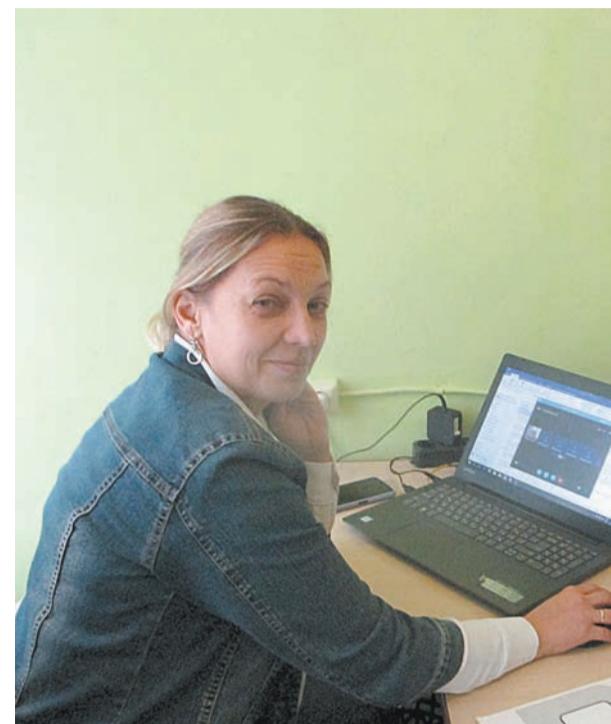
За службовими обов'язками з Ганною Олександрівною доводиться зустрічатися нерідко. І за всі роки спілкування жодного разу не помічав у неї роздратованості чи будь-якої напруги в стосунках з людьми. Завжди привітна, доброзичлива, як мовиться, лише на позитивній хвилі. І це незважаючи на те, що загальнодержавна ситуація щодо поштового зв'язку непроста, а значні скорочення в цій галузі далеко не ємою задумані.

Отже, запрошуємо Ганну Стасишен до розмови.

- Ганно Олександрівно, як ви опинились на пошті?

- Тут постійно працювала і досі працює оператором моя матіРіта Володимирівна. А батько Олександр Іванович Гладкий – водій на молокопереробному під-

- Чув, що дуже важко у тих населених пунктах, де працюють КРМ. Розшифруйте, що це воно таке?

- Комплексне робоче місце. Це у порівняно великих селах. Наприклад, у колишньому Іллінецькому районі – Бабин, Городок, Китайгород... Зазвичай зранку людина працює там у відділенні зв'язку, а потім ще й вирушає по селу, як ми вже знаємо, немаленькому за розміром. Тому прохання до людей: всемір-

кої із приводу того, що рік тому вам вдалося «Вінниччину» витягнути з туникової ситуації, а тепер вона регулярно виходить на 16 сторінках, завойовує все більше прихильників серед читачів. У всякому разі, по більшості громад, які обслуговує наш підрозділ. Я щиро закликаю активніше передплачувати пресу, бо це необхідно не лише для підтримки поштовиків і журналістів, а й для кращого інформаційного простору в країні, бо не секрет, що через мережі ворог робить усілякі інформаційні викиди. Тому всі ми дружно маємо цьому пристояти.

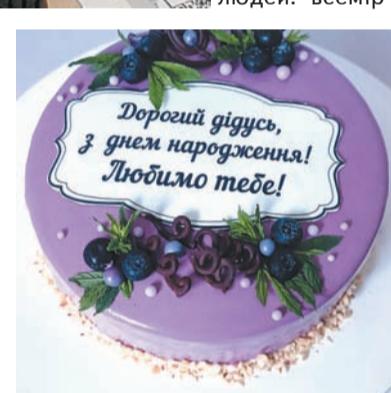

приємстві «Люстдорф». Тобто я із звичайної іллінецької сім'ї. І починала свій шлях так, як це робить багато хто в нашому місті. Замість того, щоб йти до десятого класу, вступають до місцевого коледжу.

У чому тут вигравши? Якщо у старших класах школи отримуєши освіту, то тут – ще й фах. До того ж, наш коледж належить до найкращих в Україні. І з гарними традиціями, і з новаторськими підходами. Особливо – для всебічного розвитку студентів.

- І який фах ви здобули?

- А той, який мені в подальшому пригодився. Тобто менеджера. Звісно, там аграрна специфіка, а у нас на пошті вона своя, але

до допомагати таким ентузіастам у збереженні поштового зв'язку по селах. Бо в разі погіршення їх робочих результатів питання може ставитись і про закриття таких відділень.

- Нині в розпалі передплата. Які ваші прогнози?

самі принципи роботи однакові. Після коледжу вступила заочно до аграрного університету у Вінницю і пішла працювати на пошту ревізором, потім очолила відділення.

Зізнається, нелегка в нас робота. Але за всіх наявних пов'язаних з війною труднощів стараємося навіть розширявати види послуг. Наприклад, по селах дуже актуальним є поповнення рахунків мобільного зв'язку.

- Я завжди належала і належу до прихильників розповсюдження друкованих видань, як би хто пессимістично не оцінював їхні перспективи. Ми щиро радімо та-

- А тепер незвичне запитання. Незважаючи на всі ті проблеми, про які вже йшлося, вам вдалося здобути й утримувати славу однієї з наймастірніших кондитерок наявіть далеко від Іллінця. Звідкіля це у вас?

- Як і практично всіх дівчат, звичайному побутовому кухарству мене навчала маті, яка готовує доволі смачно. Мой донечці Карині 17 років, вона вже у випускному класі школи. А ось синочку Ярославу – лише п'ять років. Коли я вперше перебувала у декретній відпустці, то ні про що інше, крім догляду за дитиною, й не думала. Та коли вже перебувала відруге, то наявність певного материнського досвіду дозволила мені записатися на кондитерські курси в інстаграм до львів'янки Євгенії Пиріг. Усе це дуже подобалось. Спочатку пройшла курс початківця, потім – і курс професії. Коли ж почалися практичні завдання, до десятків кра-

щих потрапила. Але це «заїло»: а чому лише до десятки? І почала готуватись у цьому напрямку ще наполегливіше.

- Куди найдальше доїжджає вироби?

- Цікаве запитання, бо відповідь не менш цікава. Ідучи якось на батьківщину до свого чоловіка потягом та автобусами, я насмілилась безпосередньо перед дорогою приготувати і взяти із собою торт аж на південь Львівської області. Доїхав прекрасно, і свати були присмію здивовані, особливо свекруха.

- Як діти розцінюють ваше заняття?

- Карина допомагає мені в оформленні. У неї відчувається гарний художній смак, але до фаху кондитера сильної тяги в ній немає, вона мріє стати хореографом. А ось Ярослав – головний мій дегустатор, до речі, доволі об'єктивний. Але привчаю його до того, що у споживанні солодкого завжди має бути міра, і він це розуміє.

- Як вам вдається поєднувати настільки відповідальну посаду із скрупульозним кондитерським заняттям?

- По-перше, всілякі торжества здебільшого проводяться на виходні. По-друге, це заняття мене не втомлює, а навпаки: я за ним відпочиваю від повсякденних клопотів й отримую від того неабияку наслоду. Особливо – від оформлення. Тут просто відчуваю себе справжньою художницею.

Спілкувався
Микола КАВУН

Альбіція – екзотичне дерево, яке на ніч «лягає спати»

«Вінниччина» вже розповідала про бершадського садівника-аматора Анатолія Семеренка, який з успіхом вирощує морозостійкий цитрус – понцирус трилистий. Але це не єдина ексклюзивна, рідкісна рослина на його обійсті. Окрасою екзотичного куточка на подвір'ї бершадця є також альбіція іранська, або ж шовкова акація, яку ще називають перською мімозою.

У світі відомо більше ста видів цього надзвичайно гарного декоративного дерева, поширеного не лише у тропіках і субтропіках, а й у районах із помірним теплим кліматом у Європі, Середземномор'ї, Криму і на Чорноморському узбережжі Кавказу та у південних регіонах України.

– Альбіція – розкішне листопадне дерево із розлогою парасолькоподібною кроною, – розповідає садівник-аматор. – Її листя ажурне, як у пальми, на ніч закривається для збереження тепла, а вранці розкривається. Дивіться на дерево увечері, а воно ніби «лягає спати». Це дуже цікаво спостерігати. В альбіції пишні квітки, які мають яскраво виражений аромат. Це дерево дивовижне у період цвітіння, яке триває до середини

осені. Листя залишається зеленим аж до опадання. Плоди – у вигляді стручків, всередині яких плоскі боби.

Насіння альбіції Анатолій Юхимович привіз із Миколаєва. Посадив у сонячному, захищенному місці. Стверджує: це дерево прямільві, дуже важко приживається. Альбіція боїться морозу, тож її у молодому віці потрібно накривати, захищати від холоду. Стовбур дерева садівник обклав камінчиками, привезеними із Закарпаття. Знайшовся тут місце і для скульптурної фігури черепашки, яка символізує добру, позитивну енергетику.

Анатолію Семеренку дуже подобається альбіція. Він планує посадити її й в інших куточках садиби, адже своїм дивовижним цвітінням і унікальним ароматом це дерево

прикрасить будь-яку ділянку.

Розмножувати альбіцію можна живцями, насінням та щепленням. Анатолій Юхимович же вирощує її з насіння уже декілька років. Ця рослина дуже теплолюбна, потребує надійного захисту від холодних вітрів і протягів, своєчасного зволоження.

Ефектна в одиночних посадках, у невеликих групах, алейних насадженнях, альбіція не залишає байдужими поціновувачів декоративних рослин. Саме тому її культівують у багатьох містах. У ландшафтному дизайні альбіція успішно використовується для створення чудових декоративних композицій.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ
Бершадська міська територіальна громада

Аби гроші...

«Аби гроші, а гріха не буде», – писав наш великий сатирик і письменник-земляк Степан Руданський. Але в житті це не зовсім так. Той, хто намагається заробляти нечесним трудом, матиме з часом відповідні наслідки. А зараз дивує ще й те, що йде війна, гинуть країні сини нашого народу, а шахрайство, обман не припиняються, зокрема, і в садівництві.

Восени минулого року я завітав на наш крижопільський ринок. До мене підішла незнайома жінка і запитала: «Скажіть, будь ласка, он ти хурму, – показала на деревину, що була між інших саджанців у продавця, – можна купити?». На деревцякові – обмерзле листя, два прив'язані плоди Східної хурми і напис – «Нікітська бордова». Гілочки тонесенькі, невизрілі, з тонкими видовженими бруньками. Це був паросток хурми кавказької, яка за наших умов вимерзає, і плоди в неї надто дрібні, як горошини. Про це я й розповів тодішній співрозмовнику та тим, хто підійшов до нас.

А нинішньої осені знову завітав на наш ринок. І знову запитання від незнайомки: «Он ти ківі, що проходить чоловік, – показала на власниця, – можна взяти?». Я поглянув на два саджанці з опущеним листям і відповів: «По-перше, це сіянці, висаджені з насіння, вони незрілі, тонкі

і за наших умов одразу ж померзнутим. Мені ваших грошей не жаль, але ви їх викинете на вітер. І навіть якщо ви укрите їх на зиму і так щорічно будете вкривати, то вони заплodoносять років аж за 10-15, а то й пізніше».

Тут до нас підходить ще одна відвідувачка і, показуючи куплений саджанець хурми, зазначає: «Продавець казав, що це сорт «Божий дар». Саджанець при тому – аналогічний до того, про який розповідав вище. Довелося пояснити, що це сіянець звичайної кавказької хурми, яка в нас мерзне. Однак жінка не погодилася, вважаючи за потрібне довіряти продавцеві, і показала місце щеплення. Довелося знову пояснювати, що це не так, насправді сіянець підмерз, господар його зрізав, і сіянець випустив поруч гілочку, а місце зрізу заросло корою.

Крім того, якщо ви бажаєте придбати якесь дерево, подивіться на корінь, чи дійсно прищеплений саджанець, які гілки визріли. Якщо на них є листя і корені, то листя треба обривати, бо в такому стані дерево виснажується і може загинути.

За кордоном, у країнах заходу, забороняється продавати саджанці з голим корінням, за це можуть дати штраф. А в нас на це ніхто не звертає увагу.

У фейсбуці пропонують хурму, ківі, банани, ананаси і пішути, що все витримує морози. А коли ви купуєте, замість хурми можуть притягти саджанці аличі, вишні або якогось непотребу, отож ви допомагаєте шахраям мати прибутки за ваш рахунок. Останніми роками багато хто «впіймався» на таких оголошеннях. Отож коли ви вже замовили через інтернет саджанець, то при отриманні посилки обов'язково перевірте, що саме вам прислали. Маленькі деревцята ніколи не заплodoносять на другий-третій рік. Тому ліпше таке «сміття» повернути продавцям. І нехай вони ще й за послуги пошти самі заплатять.

А перш ніж замовляти ті чи інші рослини, проконсультуйтесь у фахівців – досвідчених садівників, а не в любителів з «церковно-приходською» освітою.

Згадую, як минулого року один крижопільчанин впіймався на «малиновому дереві». Йому за 600 грн

надіслали три маленьких рослини звичайної суніці. Ще одному за ті ж 600 грн надіслали три саджанці звичайної аличі, а дехто отримав три сіянці хурми Віргінської із запевненням, що її можна висаджувати в кімнаті, на балконі, і вже на другий рік вона швидко виростає і дає 10 кг плодів.

Ще не народився такий селекці-

онер, щоби вивів таку хурму. Бо Віргінська хурма росте у штаті Вірджинія США. Вона надто морозостійка, витримує морози до -32, але плоди невеликі, швидко псуються, а самі рослини потребують багато вологи. Ця культура не є промисловою.

Третій вид хурми – це хурма Східна, яку нам продають у магазинах і на базарах. Ця культура є найсмачнішою і найкращою.

Як відрізнисти саджанці хурми Східної від Кавказької чи Віргінської? У неї пагони жовтувато-темно-коричневого забарвлення, гілки товсті, бруньки великі, з темно-коричневими лусочками, листя в більшості серцевидної округлої форми, на коротких черешках, квіти великі, подібні до дзвіночків, жовтуватого кольору. Ряд сортів мають квіти жіночі і чоловічі, а є окремі сорти, в яких лише жіночі квіти. Також варто знати і про те, що є сорти, які починають дозрівати у вересні, інші – у жовтні-листопаді, і пізніші сорти за наших умов можуть не дозрівати. Але оскільки наші громади нечасто страждають від осінніх заморозків, дану культуру можна вирощувати.

Отож, шановні земляки, будьте уважні, бережіть себе, радьтеся із спеціалістами і не давайте шансу пройдисвітам. Добра, успіхів усім і, звичайно, нашої перемоги.

Микола ЗАВАЛЬНИЙ,
вчений агроном-селекціонер
селіще Крижопіль

Томатний калейдоскоп

Для моєї сім'ї помідори — найголовніша культура, тож вирощую їх вже багато років і, як правило, із власного насіння. Минулого літа на наших грядках росли кілька десятків сортів, які розрізнялися за строками дозрівання, вагою, формою і кольором плодів, висотою рослин, стійкістю проти фітофтори та іншими характеристиками.

Вернісаж і Спокуса не підведуть

Врожай щороку збираю щедрий. І не тільки я. Це засвідчили й десятки відчінливих листів від дачників, з якими безкоштовно поділився дешевими сортами, насінням которых зібрали більше, ніж потрібно. До речі, щороку поповнюю свою колекцію новинками, дістаючи ексклюзивні сорти навіть із-за кордону.

Як і завжди, порадували влітку перевернені часом високоврожайні сорти Вернісаж (жовтий, червоний і рожевий), Спокуса, Аурига, які за рекомендували себе стабільною і високою врожайністю, хорошою зав'яззю плодів у спекотне літо. Вони полюбилися за стійкість проти хвороб та раннє досягнення. Іншими словами, овочівники саджують їх тоді, коли не хочуть ризикувати майбутнім урожаєм. Не підводять ніколи! Висота кущів до 1,5 м, плоди округлі, вагою до 60-100 грамів, усі — відмінних смакових якостей. Неперевершений для консервування.

Потішив своєю екзотично-казковою «розмальовою» такий цікавий сорт, як Пір'яна Жар-птиці, який створює на грядці красу і настій. Ці помідори, дійсно, ніби з казки й до того ж ранній низькорослий. А «змagaється» з ним у красі високорослий, середньостиглий 100-грамовий помідор Кавунчик з неймовірно кра-

сивим червоно-оранжевим забарвленням. Плодоносить же він до самої осені, стійкий до захворювань. Та й врожайність висока і стабільна. Отож, раджу саджати їх обов'язково. Щодо ранніх сортів, то пальма першості цілком заслужено буде у Товстого Джека. Це — надранній низькорослий, високоврожайній сорт. Головна ж його перевага — поєднання ранньостигlosti й великоплідності перших і до того ж дуже смачних плодів з ароматною й сочною м'якоттю.

Вернісаж

Найсолідший серед чері
Високими смаковими якостями та оригінальним кольором вражають також помідори рідкісних сортів Зоро та Білій восковий. Перший — ранньостиглий низькорослий сорт, плоди круглі, великі, червоно-оранжеві, з високим вмістом цукру. Їхня цінність: невибагливість до вирощування, стійкість до перепадів температури, стабільна врожайність, рекомендуються для дієтичного харчування, а другий — середньорослий низькорослий сорт,

Чері

плоди дуже солодкі, практично білого кольору, м'ясисті, вагою до 400 грамів. До речі, білі помідори мають велике дієтичне значення, показані при алергії, хворобах органів травлення, а також маленьким дітям.

Та коли вже зайдла мова про лікувальні властивості помідорів, не можу не згадати про сорт Здорове життя, який посидає гідне місце на моїй помідорній грядці. Це — ранній, високорослий і надзвичайно продуктивний сорт, плоди вагою до 30-40 грамів, червоні, високої якості і неповторного смаку, багатогронові (10-15 помідорів у кожному гроні). Здорове життя — найсолідший з усіх чері-помідорів. І, як стверджують фахівці, цей сорт має підвищений вміст лікопіну, який є протипухлинним засобом, саме тому «Здорове життя» називають протираковим помідором.

Справжнє диво саду

Та окремої розповіді заслуговує сорт Диво саду. Вирощую його вже

декілька років і жодного разу він мене не підвів, тож я ним повністю задоволений. І є чим: плоди дуже красиві, круглі, червоні, вагою іноді й до кілограма, стійкі проти фітофтори, а врожайність — до 20 кілограмів з куща. Але особливо хочеться відзначити їхні смакові якості: вони заслуговують найвищої оцінки. Помідори цього сорту ідеальні для салатів, а смак томатного соку з них просто неперевершений! Без перебільшення, цей сорт — справжнє диво!

Влітку я зібрав чималу кількість насіння цього сорту, тому маю можливість безкоштовно поділитися з городниками, читачами газети «Вінниччина». Отож надішлю потроху зерняток усім, хто вкладе у лист підписаній конверт із марками та надішле мені за адресою: Сенчук А.І., вул. М.Небаби, 100, кв. 27, м. Чернігів-5, 14005, і буду щиро радий, якщо й на вашому городі чи дачній ділянці влітку з'явиться Диво саду.

Анатолій СЕНЧУК

Він мав серце і душу золоту

Пам'яті науковця-практика Бориса Івановича Зрібняка

Наприкінці минулого місяця минув рік відходу у вічність на 96 році життя Бориса Івановича Зрібняка, відомого в Україні і на Вінниччині науковця-практика. Він був чесною, людяною, доброзичливою, совісною і справедливою людиною з високими морально-етичними якостями. Безкорисливий, винятково добрий в усіх відношеннях, він завжди робив від щирого серця тільки добре справи, допомагаючи всім в усьому і поважаючи кожного.

Високоосвічений науковець, високопрофесійний викладач, талановитий і мудрий керівник, розумний господарник, який завжди був принциповим до себе, справедливим і чутливим в ставленні до підлеглих по роботі і свого оточення.

Його багаторічний плодотворний, невтомний, сумлінний і самовіданний труд, присвячений благородній справі розбудови Української держави, розвитку науки і освіти в сільському господарстві, а також муїжності, відвагі та здобуту славу участника бойових дій на фронтах Другої світової війни — достойно оцінила Батьківщина, Українська держава.

Як діяльний, відданий інтересам народу України вчений-педагог і організатор сільськогосподарської освіти Борис Зрібняк багато зробив для розширення мережі сільськогосподарських навчальних і науково-дослідних закладів на Вінниччині, поліпшення системи підготовки кадрів для сільського господарства України.

Він вперше в Україні організував новий тип середнього сільськогосподарського навчально-закладу. Працюючи директором Чернітинського технікуму в 1964-1979 рр., він створив рад-

гос-технікум на базі місцевого колгоспу сіл Чернітин, Токарівка, Слобода-Чернітинська і підсобного господарства технікуму. Це вдало поєднало теоретичну і практичну підготовку висококваліфікованих спеціалістів середньої ланки, а в господарстві з року в рік зростало виробництво всіх видів сільськогосподарської продукції.

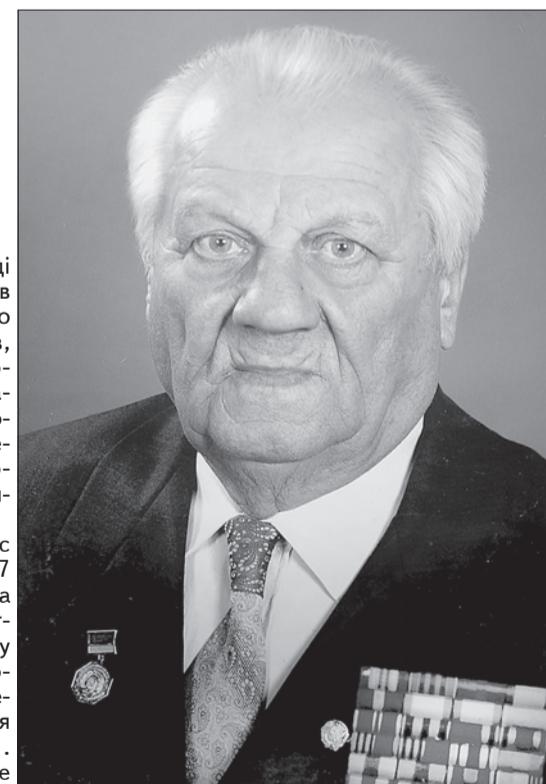
За його обґрунтуванням у 1969 році було створено Подільську дослідну станцію садівництва, завдяки чому розширилися наукові дослідження з плодівництва, значно зросло виробництво плодів і ягід на Поділлі. Це був один із найкращих науково-дослідних закладів із проблем садівництва в Україні.

Завдяки організаторським здібностям і наполегливості Бориса Зрібняка сьогодні Вінниця має один із кращих в Україні вищих сільськогосподарських навчальних закладів — Вінницький національний університет. А починаю він у далекому 1982 році з відкриття філії Української сільськогосподарської академії на базі приміщені областної школи перепідготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів сільського господарства. Правоучастів протягом п'яти років дре-

ктором філії, у складі чотирьох факультетів із денною формою навчання студентів, укомплектував професорсько-викладацький склад та створив навчально-матеріальну базу молодого ВНЗ у м. Вінниці.

Народився Борис Зрібняк 1 січня 1927 року в м. Лохвиця на Полтавщині. Дитинство проходило у важкі роки голodomору, сталінських репресій і приниження людської гідності. Полтавщина, як і наше Поділля, була одним із тих регіонів, які найбільше постраждали в ті далекі часи. У 15 років Борис Зрібняк розпочав самостійну трудову діяльність різнопобочим Лохвицького млина.

Після звільнення міста від фашистських окупантів у 1944 році був призваний до лав Радянської Армії, де служив до 1950 року на сержантських, а пізніше офіцерських посадах. Брав участь у бойових діях на фронтах Другої світової війни в складі 16-ої Шуменсько-Хінгансь-

кої механізованої бригади. Інвалід і ветеран війни.

Під час служби в армії, вже в повоєнному 1947 році здобув екстерном середню освіту. Після демобілізації повернувся на Полтавщину. Працював агрономом колгоспу «За нове село» Лохвицького району і без відриву від виробництва навчався в Одеському сільськогосподарському інституті.

Після закінчення інституту навчався в аспірантурі Українського

У Чернітинському технікумі Жмеринського району пройшов шлях від викладача до директора. З 1980 по 1982 рік працював на викладацькій роботі в Уманському сільськогосподарському інституті — доцентом кафедри управління сільськогосподарським виробництвом.

У 1982 році організував у Вінниці і протягом п'яти років очолював філію Української сільськогосподарської академії. З 1987 по 2003 рік Борис Зрібняк — завідувач кафедрою плодоочовівництва Вінницького державного університету, а в останні роки життя — професор кафедри садово-паркового та лісного господарства, садівництва і виноградарства Вінницького національного аграрного університету. Його загальний безперервний трудовий стаж із військовою службою становить 80 років.

Незважаючи на вік, до останнього дня Борис Зрібняк брав активну участь у роботі університету і громадському житті, маючи повноцінний здоровий розум і феноменальну пам'ять.

Вічна пам'ять про жмеринчанина, істинного патріота України Бориса Івановича Зрібняка (1927-2022) назавжди залишиться в серцях рідних і близьких його сім'ї, друзів, колег по співпраці в ВНЗ, його учнів, колишніх випускників і сучасних працівників науки, освіти і сільськогосподарського виробництва, всіх мешканців міста Жмеринка, які поважали його, пишались ним і мали честь знайомства, спілкування та довготривалих стосунків у різних сферах діяльності і життя.

Всі, хто знов і працював поряд із Борисом Івановичем Зрібняком, кажуть, що він «мав серце і душу золоту».

Леонід СОБЧУК
місто Жмеринка

100 картин дружин справжніх Героїв

Ті, кого ми любимо та втрачаємо, завжди зв'язані струнами серця до нескінченості. Глибокий біль при цьому виникає через відчуття, що в кожній людині є щось невимовне, властиве їй одній, а отже, абсолютно і безповоротно втрачене, а особливо, коли в цій людині сенс твого життя, щастя одне на двох, крила одні на двох... Скільки ж цього болю, неосяжного болю проживають рідні наших захисників – сьогодні ангелів Небесного легіону.

Ці слова цілком можуть бути епіграфом до музично-поетичного фестивалю «Мамо жити», який вчора роз-

почався в Києві. Під час фестивалю триватиме виставка «100 картин дружин справжніх Героїв» – благодійний проект самовираження та арттерапії від жінок, які втрачили близьку людину через вторгнення росії в Україну. Серед «100 картин» буде робота жительки Барської громади Іванни, дружини нашого воїна, ангела-Героя Богдана Пацьори.

24 лютого Богдан привіз сім'ю до батьківського дому й одразу без вагань, добрівально став на захист своєї країни до лав ЗСУ, не маючи до цього досвіду військової служби. Загинув, виконуючи

бойове завдання, не залишаючи позиції до останнього по-дику, в Бахмуті 6 квітня 2023 року. Позитивний, щирий, чесний, вірний, справедливий і завжди життєрадісний, сильний і відважний воїн був прикладом найкращого чоловіка для своєї дружини, батьком для своєї принцеси і сином для своїх батьків.

– Він завжди говорив своїм побратимам і своїм рідним: «Ми будемо захищати країну не до закінчення війни, а до ПЕРЕМОГИ», – згадує Іванна. – Він вірив у ПЕРЕМОГУ, тому й робив надможливе заради неї і заради своїх побратимів. Тепер він на-

завжди в Небесному війську. Напевно, там також потрібні найкращі...

Родини загиблих долучилися до створення світлин фотопроекту заради пам'яті про полеглих Героїв. Для них жиливо, щоб люди знали, хто були ці воїни, де і як вони воювали, за яких обставин загинули. Щоб кожен, хто ознайомиться з цими роботами, відчув ту невгамовану тугу й жалобу, яка ятить се-рця рідних полеглих воїнів, щоб пам'ятав і цінував віддані Героями життя заради миру в Україні.

Ми пам'ятаемо...

Тетяна ДЕМІНСЬКА

та Блажіївка. Кожна з установок віддалена від житлових будов на відстані понад 650 м.

Ділянки в цілому відповідають містобудівним вимогам та обмеженням, забезпечують дотримання санітарних, пожежних, екологічних вимог та знаходяться за межами: санітарних зон промислових підприємств, очисних споруд, залізничної колії. Для обраного варіанту територіальної альтернативи 1 мінімізовані витрати ресурсів (природних, енергетичних, трудових), для інженерного облаштування об'єкта, не потребує залучення додаткових земель під влаштування дорожньо-транспортної мережі.

У районі провадження планованої діяльності відсутні за-пovідники, пам'ятки архітектури, санаторії, будинки відпочинку та інші рекреаційні зони. До об'єктів природно-заповідного фонду, Екологічної та Смарагдової мережі земельна ділянка також не відноситься.

Територіальна альтернатива 2.

Розглядалися декілька варіантів розташування ВЕС. Був проведений поетапний аналіз територій, що розглядалися для реалізації Проекту з точки зору вітрового потенціалу, технічної можливості підключення та доступності енергомереж, можливості отримання землі в оренду. При виборі ділянок враховувалися умови та обмеження, що накладаються чинним законодавством. Альтернативною ділянкою для розміщення ВЕС розглядалися території Сестринівського старостинського округу Козятинського району Вінницької області. Під час проведення детального вивчення території було прийнято рішення відмовитися від даної земельної ділянки у зв'язку з тим, що земельна ділянка відноситься до земель лісового фонду.

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності.

Проектом ВЕС передбачено створення нових робочих місць, що сприятиме активізації господарсько-економічної діяльності району. Також передбачено значне поповнення місцевих бюджетів за рахунок оренд землі, що дасть можливість покращити соціальну інфраструктуру та створювати додаткові робочі місця в регіоні.

Диверсифікація виробництва енергії стимулюватиме розвиток «зелених» технологій на заході України, покращення інфраструктури регіону, посилення його туристичної та інвестиційної привабливості, забезпечення збалансованого розвитку регіону, що відповідає завданню досягнення енергонезалежності України від зовнішніх енергетичних ресурсів згідно Європейської і Української енергетичної стратегії до 2030 року та сприяє енергетичній безпеці України.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо).

На території, де розташовані земельні ділянки, передбачається будівництво та експлуатація вітроустановок, класу S відповідно стандарту IEC 61400-1, для вітрової зони S відповідно до стандарту DIBt 2012. Планованою діяльністю передбачається монтаж та експлуатація чотирьох вітроенергетичних установок типу «Nordex», електричної підстанції – трансформаторної підстанції ТП 35/10/0,69 кВ з РП, лінії електропередач (ЛЕП) довжиною 15 км та підземної лінії електропередачі (кабельної) напругою 0,69 кВ. Встановлена потужність ВЕС з необхідною інфраструктурою 28,6 МВт. Загальна площа території з необхідною інфраструктурою складатиме 1,62 га. Висота башти ВЕУ 200 м. Номінальна потужність 5,7 МВт. Планована щорічна генерація екологічно чистої електроенергії очікується на рівні 82,467 тис. МВт/годин.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

Дотримання Закону України «Про охорону навколошнього природного середовища», Закону України «Про систему громадського здоров'я», Закону України «Про управління відходами», Закону України «Про охорону атмосферного повітря», Закону України «Про охорону земель», Водного кодексу України, Земельного кодексу України, Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.06.1996 р. № 173, ДСТУ 8339:2015 «Вітро-електростанції. Оцінення впливу віtroелектростанцій на навколошнє середовище», Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів».

Санітарно-захисні зони та охоронні зони для ВЕС та для об'єктів енергетики встановлюються відповідно Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціаль-

льних зон енергетичних об'єктів».

щодо технічної альтернативи 1.

Екологічні обмеження: - під час експлуатації об'єкта необхідним є дотримання нормативів чинного природоохоронного законодавства; здійснення постійного контролю технічного стану машин та механізмів, агрегатів; сортування відходів та передача їх спеціалізованим підприємствам у відповідності до встановлених санітарно-гігієнічних вимог і природоохоронного законодавства; технічним умовам на придбання до енергомережі; містобудівним умовам і обмеженням.

Інші обмеження: дотримання правил пожежної безпеки. Замовник бере на себе зобов'язання виконувати всі умови щодо експлуатації об'єкта планованої діяльності, а також ресурсозберігаючі, охоронні захисні та інші заходи щодо умов безпечної експлуатації обладнання, дотримання вимог природоохоронного та санітарного законодавства. При цьому вплив на навколошнє середовище мінімальний і додаткових екологічних обмежень не потребує.

Щодо технічної альтернативи 1: аналогічно технічній альтернативі 1.

Щодо територіальної альтернативи 1: встановлення санітарно-захисної зони (СЗЗ) відповідно Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19.06.1996 р. № 173 та Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» як для об'єктів віtroенергетики, які є новими в Україні і не вивченими у санітарно-гігієнічному відношенні, експлуатацію об'єкта здійснюювати згідно з чинними санітарно-гігієнічними нормами та правилами; не перевищувати рівень акустичного відповідно дючих нормативів.

Щодо територіальної альтернативи 2: аналогічно територіальній альтернативі 1.

7. Необхідна екологічна підготовка і захист території за альтернативами:

щодо технічної альтернативи 1: Розробка проектно-кошторисної документації, доставка необхідних механізмів та матеріалів, підготовка майданчиків для складування матеріалів. Технічні рішення по водопостачанню та водовідведенню не передбачені.

Передбачено розробку і застосування заходів, направлених на запобігання аваріям, обмеження їх наслідків та захист людей і довкілля від їх впливу. Проектні рішення в період експлуатації прийняті з урахуванням вимог техніки безпеки і виробничої санітарії.

щодо технічної альтернативи 2: Екологічна підготовка відповідно до технічної альтернативи 1.

щодо територіальної альтернативи 1. Під'їзні дороги і шляхи до об'єкта існуючі. Дотримання проектних рішень під час експлуатації об'єкта, що забезпечуватиме раціональне використання природних ресурсів. Передбачити охоронні, захисні та компенсаційні заходи.

щодо територіальної альтернативи 2 розробка та погодження містобудівної та проектної документації, організація санітарно-захисної зони, охоронної зони відповідно до Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів ДСП № 173-96.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля: щодо технічної альтернативи 1

Повітряне середовище: потенційний вплив на повітряне середовище здійснюватиметься в процесі виконання будівельно-монтажних робіт (робота автотранспорту та будівельної техніки, земляні роботи, операції по зварюванню та монтажу конструкцій, мальяні роботи).

В період експлуатації виробничого майданчика викид за-бруднюючих речовин від основного виробництва не здійснюється.

Основними забруднюючими речовинами при будівництві є: речовини у вигляді твердих сусpenдованих частинок, НМЛОС, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид), азоту (1) оксид N₂O, оксид вуглецю, вуглецю діоксид, метан, діоксид сірки, Amіак, Сажа, Бенз(а)пірен, Манган та його сполуки в перерахунку на діоксид мангану, Заліза оксид (у перерахунку на залізо).

Шумове та вібраційне забруднення: під час планованого будівництва джерелами шуму будуть: будівельна техніка, компресорні станції, джерела аварійного живлення. Джерелами вібрації при будівництві є перфоратори, пневомолотки, двигуни внутрішнього згорання, електромотори тощо.

(Закінчення на 13-й стор.)

Дівчинка загубилась, знайшли поліціянти

Позавчора у Могилеві-Подільському мама з чотирирічною дівчинкою пішла на базар. Очевидно, не врахувала, що такі малечі з її зростом важче, ніж нам, тримати в полі зору близьких людей. Варто було жінці на якусь мить відвіднути увагу на щось інше, як дитя опинилося в настові і, судачи з усього, подалося з ним у протилежному напрямку.

Віддамо належне матері, що вона не затягувала із зверненням до поліції, і дуже швидко до пошуку дівчинки долучились усі поліціянці міста. За пів години маленьку мандрівницю надібали на одній із вулиць. Все завершилось без проблем, але жінка впродовж того часу неабияк перехвилювалась.

Вінничанка не на тій митній смузі

Цікаво, чому цю 53-річну леді на Mercedes-Benz раптом понесло не на належну доріжку, а на смугу спрощеного митного контролю? Невже перший раз проїздila пункт пропуску «Краківець – Корчова» на польсько-українському кордоні та й заблукала? Чи, може, навпаки: їй уже не раз вдавалося «спрощувати», але цього разу щось пішло не так?

Як би там не було, а в автомобілі нашої землячки виявили аж

84 одиниці товару, що підлягає митному контролю: планшет Apple, фотокамера Sony, портативна акустика JBL, бездротові контролери, гемпади, навушники і всяка подібна нова штуценція. Працівники митниці склали протокол за ч. 2 ст. 471 МКУ (Недекларування товарів, що переміщаються через митний кордон України громадянами). Санкція статті передбачає накладення штрафу в розмірі 30 відсотків вартості тих товарів.

П'яному розминатися важко

Три роки позбавлення волі загрожує 29-річному водієві ЗАЗ Daewoo. Будучи п'яним за кермом в одному із населених пунктів Тульчинського району, він не справився з керуванням і не зумів нормально розминутися з Chevrolet Aweo. В результаті 35-річна жінка та її 13-річний синок отримали тілесні ушкодження, серйозних ушкоджень зазнали й обидва авто.

Конфіскують землю у росіян

Органами прокуратури нашої області вже подано в суд 74 позовні заяви щодо конфіскації у громадян РФ землі сільськогосподарського призначення. Нині задоволено менше двох десятків позовів, реально виконано лише п'ять рішень.

За позовами Вінницької, Гайсин-

ської і Тульчинської окружних прокуратур судами ухвалено рішення про конфіскацію у громадян РФ п'яти ділянок загальною площею 10 гектарів і вартістю 1,6 мільйона гривень на території Літинської, Теплицької, Крижопільської і Томашпільської селищних рад відповідно.

Шахрайський кол-центр у Вінницькій в'язниці

Вам доводилось зустрічати людей, які практично стовідсотково вірять усьому, що б їм не сказав, включаючи й незнайомців? На жаль, таких «простаків» у нас ой як багато.

За інформацією Служби безпеки України, її вдалося викрити й ліквідувати шахрайський кол-центр у Вінницькій в'язниці. Повідомляється, що його створив так званий «смотряцький» за колонією на прізвище «Геша». Учасниками стали близько тридцяти нинішніх та колишніх в'язнів. Обзвонюючи кладників фіністанов, вони представлялися співробітниками служби безпеки тих установ. Розповідаючи небилиці про те, що картки співрозмовників нібито намагались

зламати шахраї, справжні шахраї старались переконати потенційних потерпілих перевести кошти на «безпековий рахунок».

Як не дивно, охочі знаходились. А запропонований рахунок і виявлявся шахрайським. Десятки тисяч наших співвітчизників ошукали таким чином.

У зв'язку з цим затримано п'ятьох зловмисників. Ще п'ятьох в'язнів переведено до дисциплінарного ізолятора колонії. Готується повідомлення про підозру ще 17-и фігурантам. А нам тим часом треба робити висновки і допомагати надто довірливим громадянам надалі захищатись від такої напасті.

Василь ГРОМОВИЙ

Подружжя те продавало, чого не... мало

За процесуального керівництва Тростянецького відділу Гайсинської окружної прокуратури слідчі відділення поліції №2 Гайсинського районного управління поліції направили до суду обвинувачувальний акт та матеріали досудового розслідування стосовно одного подружжя — 29-

річної жінки та 32-річного чоловіка. Чим же «відзначилася» ця сім'я?

За попередніми даними, ще з січня 2022 року наші земляки вирішили «продажати» те, чого не мали: квадроцикли, бетонозмішувачі, деревообробні верстати... Звісно, все за цінами, нижчими ринкових, і ви-

магали передоплату. Але як тільки отримували її, одразу ж зв'язок з ними переривався. Вже встановлено тридцять таких епізодів, потерпілі — з різних регіонів України.

Зловмисникам загрожує до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Ні прав, ні тверезого стану

Під час патрулювання об'їзного шосе Вінниці поліціянти зупинили Suzuki, яке підозріло «смикалось». У 42-річного водія помітили ознаки сп'яніння, але від проходження перевірки на алкотестері він відмовився.

Але й це ще не все. Виявилось, що він був без посвідчення водія, бо такого ніколи й не отримував. Ясна річ, оформили серйозні документи: протокол за нетверезу їзду і постанову — за їзду без належних документів.

А чому б нашим законодавцям та й не узаконити негайну конфіскацію авто на користь ЗСУ за два одночасні такі порушення?

М. К.

Знову краде...

27-річного жителя селища Піща-ника вже судили за крадіжки, але від нормальних висновків він ще дуже далекий. Днями в нетверезому стані проник на одне подвір'я і викрав авто Audi. Проїхавши кілька сот метрів, натрапив на камінь і застряг, де його затримав поліція. Зловмисника утримують під вартою, загрожує до 8 років ув'язнення.

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ

У Липівці за півмісяця – два потопельники

25 листопада перед 11 годиною рятівальникам і правоохоронцям надійшло повідомлення, що в річці Соб за межами приміського села Гордіївка виявлено тіло чоловіка без ознак життя. Фахівці з використанням спеціальної мотузки підняли тіло з води. Потопельником виявився 62-річний місцевий житель.

Тим часом липівчани стурбовані, що за півмісяця до того у протилежній частині Липівця також довелося витягувати 50-річного потопельника. Яка причина? Адже льоду на водоймах ще не було. Оскільки і одного, і другого загиблого іноді могли зустрічати «розслабленими», а в місті і поблизу нього вистачає ставків з крутыми берегами, то ці причини і виглядають основними версіями трагедії. Тепер жінки чоловіків уже застерігають від «розслаблення» на конкретних прикладах, навіть не знаючи до пуття, що ж там насправді відбулося...

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЕКОГАЗ ЕНЕРДЖИ»
(ТОВ «ЕКОГАЗ ЕНЕРДЖИ») код єДРПОУ
41630781**

Місцезнайдження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: 02002, місто Київ, вулиця Андрія Аболмасова, будинок 5, нежиле приміщення 59, тел.: (044)541-16-87, (096)546-26-26, e-mail: ecogas_energy@ukr.net. Підприємство здійснює діяльність за КВЕД 47.30 Роздрібна торгівля пальниками.

Місцезнайдження об'єкта/промислового майдачника: м. Вінниця, вул. Чапельська, 1.

Мета отримання дозволу: Визначення та регулювання викидів забруднюючих речовин (ЗР), які потрапляють в атмосферу при експлуатації технологічного обладнання, на отримання дозволу на викиди ЗР для існуючого об'єкта. Діяльність підлягає розробці ОВД – Висновок оцінки впливу на довкілля № 01-15-01/202351210676/1 від 27.09.2023 р. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва – відсутні. Заходи щодо скорочення викидів – відсутні. Відповідає пропозиціям щодо дозволених обсягів викидів законодавству.

Загальний опис об'єкта: На виробничому майдачнику знаходиться 14 джерел викиду забруднюючих речовин в атмосферне повітря, 5 організованих (резервуарні ємності зберігання світлих нафтопродуктів (двосякіні наземні та підземні), резервуар скрапленого газу) та 9 неорганізованих джерел (технологічне обладнання подачі метану-компресорний блок, для заправки автомобілів метаном, світлими нафтопродуктами, СВГ).

Відомості щодо видів та обсягів викидів: Від джерел викиду в атмосферне повітря надхо-

дять такі основні забруднюючі речовини: метан – 3,946000028 т/рік, НМЛОС – 4,82114 т/рік.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, - що виконані або/та які потребують виконання – Не наводяться. Підприємство не внесено до переліку додатку З Інструкції про загальні вимоги до оформлення документів, у яких обґрунтуються обсяги викидів, для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців. Міністерство ОНПС, м. Київ, 2006 р.

Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання – Не передбачені. Викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел підприємства не перевищують встановлені нормативи гранично допустимих викидів відповідно до законодавства, тому заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин не розробляються.

Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів – Заходи не передбачені.

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству – Викиди забруднюючих речовин відповідають вимогам законодавства.

Адреса держадміністрації з питань охорони навколошнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди: Вінницька обласна військова адміністрація, 21050, місто Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0800) 216 433, (0432) 32-25-35, 32-35-35, електронна адреса: oda@vin.gov.ua.

Строки подання зауважень та пропозицій – протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

В р-ні центра міста втрачено документи (посвідчення серії ВА № 000831). Прохання повернути за винагороду!
(068) 622-74-22, Олександр

**СПЛАЧУЙТЕ РАХУНКИ В УКРПОШТИ
ЗА ВИГІДНИМИ ТАРИФАМИ
(ЗА ОДИН ПЛАТІЖ НЕЗАЛЕЖНО ВІД СУМИ):**

- 7 грн – поповнення рахунків будь-яких мобільних операторів України;
- Від 10 грн – комунальні, бюджетні, освітні та інші платежі;
- Знижка 30 % на комісію при сплаті рахунків від Нафтогазу.

УКРПОШТА КОНТАКТ-ЦЕНТР
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ **O 800 300 545**
WWW.UKRPOSHTA.UA

**Державне підприємство «Вінницький науково-дослідний та проектний інститут землеустрою» м. Вінниця
ПОВІДОМЛЯє**

У відповідності до договору про надання послуг, укладеного з Головним управлінням Держгеокадастру у Вінницькій області, ДП «Вінницький інститут землеустрою» буде проводити з 28 листопада по 15 грудня 2023 року погодження меж із суміжними землевласниками (землекористувачами):

- окремих земельних ділянок земель водного фонду на території Калинівської міської територіальної громади Вінницької області;
- окремих земельних ділянок земель лісогospодарського призначення на території Вінницької, Калинівської, Хмільницької міських та Стрижавської селищної територіальних громад Вінницької області.

Просимо землевласників (землекористувачів) суміжних земельних ділянок з'явитися для погодження меж земельних ділянок.

Погодження будуть проводитися в будівлях міських, селищних, сільських місцевих, селищних сільських рад.

У разі відсутності претензій щодо меж у суміжних землевласників (землекористувачів), відповідно до ст.198 Земельного кодексу України, межі є погодженими.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінкою впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами Ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)

202382811012

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

**ОГОЛОШЕННЯ
про початок громадського обговорення звіту з оцінкою впливу на довкілля**

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінкою впливу на довкілля планованої діяльності, зазначененої у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність.

Планованою діяльністю є експлуатація автозаправної станції (АЗС) за адресою: Вінницька обл., Вінницький район, с. Дяківці, Автошлях Стрий- Тернопіль- Кіровоград-Знам'янка, 331км+586м.

АЗС діюча. На АЗС здійснюються прийом, зберігання і відпускання пального для автотранспорту, а саме: бензину, дизельного пального (ДП) та скрапленого вуглеводневого газу (СВГ).

Зберігання рідкого моторного палива передбачено у підземних металевих резервуарах, зберігання СВГ – у наземному металевому резервуарі.

Емність резервуарів складає: для зберігання бензину – 25 м³ (1 шт.); для зберігання ДП – 25 м³ (3 шт.); для зберігання СВГ – 4,85 м³ (1 шт.).

Заправлення автомобілів передбачається 3 паливозаправальними колонками (ПРК).

Для забезпечення потреб АЗС в електроенергії при аварійному відключенні електричних мереж передбачається встановлення бензинового генератора БГ (1 шт.); для дгляду за газонами – мотокосарка (1 шт.).

Планований річний обсяг реалізації пального становить: бензину – 100 м³, дизельного пального – 3000 м³, СВГ – 150 м³.

Режим роботи АЗС - 365 днів на рік, цілодобово.

Експлуатація автозаправної станції (АЗС) здійснюється на орендованій земельній ділянці загальною площею 0,3014 га. Кадастровий номер земельної ділянки - 0522482600:02:000:0123, цільове призначення - 12.04 Для розміщення та експлуатації будівель і споруд додаткових транспортних послуг та допоміжних операцій.

Соціально-економічний вплив від планованої діяльності носить позитивний характер. Основними позитивними факторами є збільшення надходжень грошових коштів у бюджет громади, району та області, що сприятиме розвитку державних, соціальних, господарських програм, поліпшення загальної соціаль-

но-економічної ситуації в районі, зайнятості місцевого населення, розвитку промислової складової району, можливість заправки автотранспорту якісним паливом.

2. Суб'єкт господарювання

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЦЕТАН 18» (ТОВ «ЦЕТАН 18»), код з єДРПОУ 42041039, 61107, Україна, Харківська обл., м. Харків, вул. Решетєва, буд.

3. Контактний номер телефону – 0682777469

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Управління розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації: 21021, м. Вінниця, вул. В. Порика, 29, відділ оцінки впливу на довкілля та стратегічної екологічної оцінки, контактна особа: Сивенюк Іван Миколайович, телефон: (0432) 43-74-08, Email: uprter@vin.gov.ua, vineco@ukr.net.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розгляdatиме результати оцінки впливу на довкілля

1. Висновок з оцінки впливу на довкілля;

2. Дозвіл на викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами

(вид рішення відповідно до частини першої статті 11 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»)

Управлінням розвитку територій та інфраструктури Вінницької обласної військової адміністрації

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінкою впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (вказується у шапці оголошення) та надання громадськості доступу до звіту із оцінкою впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, що передається для видачі висновку про оцінку впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження чи пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтuvання. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із занесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

“У період воєнного стану в Україні громадські слухання проводяться у режимі відеоконференції, про що зазначається в оголошенні про початок громадського обговорення звіту з оцінкою впливу на довкілля та у звіті про громадське обговорення”.

Головний редактор Олег КРИВОНОС, т. (068)-590-46-22

Засновник -

Трудовий колектив редакції.

Видавець -

ТОВ «Редакція газети «Вінниччина».

Реєстраційне свідоцтво ВЦ №990-348-ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 16 січня 2018 р.

Передплатний індекс 91672

ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ: Ві-

ктор ЗЕЛЕНЮК (Бар, Мур. Кури-

лівці, Жмеринка) - (096) 603-66-78;

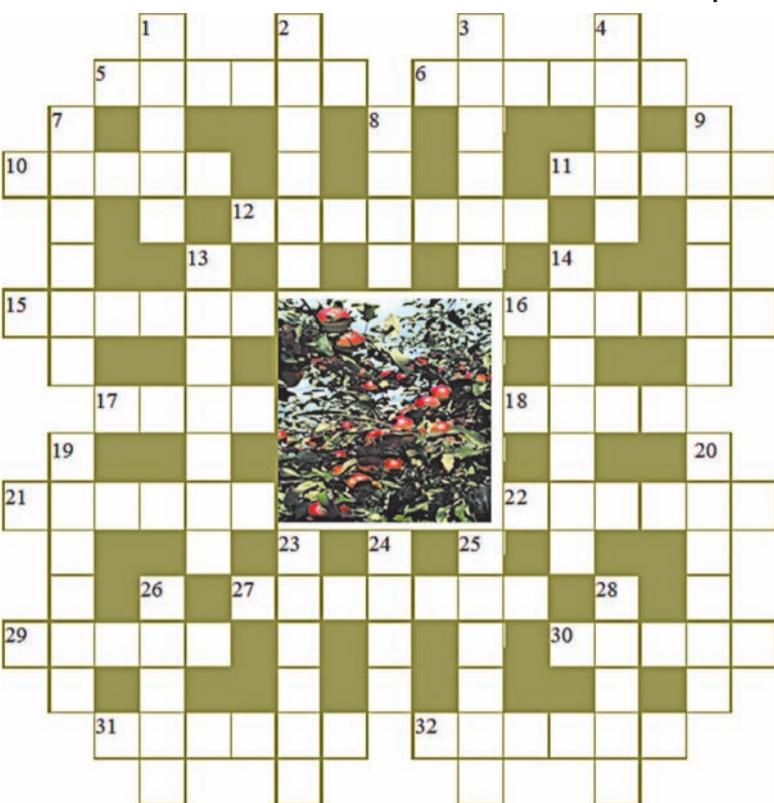
Микола КАВУН (Іллінці, Липовець,

Немирів, Оратів) - (096) 398-28-55.

Адреса редакції:

Кросворд «Квітучий сад»

Склад Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ

По горизонталі: 5. Зимостійкий сорт яблук. 6. Садове я лісове фруктове дерево родини розових із плодами переважно кулястій форми. 10. Живець виноградної лози, який використовують для садіння. 11. Чагарникова рослина або деревце із жовтими квітками та їстівними ягодами. 12. Сорт яблук. 15. Чагарник із запашними, білими квітами, який вирощують у садах та парках. 16. Невелике південне плодове дерево із ланцетоподібними листками. 17. «Корінь праці гіркий, але ... со-лодкий» (прислів'я). 18. Сорт столового винограду. 21. Частина плоду цитрусових рослин, що має форму сегмента. 22. Великі світло-жовті, кисло-солодкі яблука зимового сорту. 27. Сорт білого винограду. 29. Рід деревних тропічних рослин родини пальмових, із плодів та союків яких одержують харчові продукти. 30. Південний високочинний сорт яблунь. 31. Кущова або деревна рослина роду ліщини, що росте на пів-дні. 32. Сорт десертного лікерного виноградного вина.

По вертикалі: 1. Великий круглий їстівний соковитий плід із солодкою червоною серединою баштанової сланкої рослини. 2. Багаторічна чагарникова ягідна рослина з кисло-солодкими запашними ягодами, звичайно темно-червоного кольору. 3. Їстівний плід яблуні, соковитий, багатий на вітаміни та мікроелементи.

Відповіді на кросворд:

4. Субтропічне плодове дерево роду фікус родини шовковицевих. 7. Сорт винограду з ароматними плодами. 8. Напій із фруктів, ягід або меду. 9. Сорт солодкого винограду без насіння. 13. Старовинний сорт груші народної селекції. 14. Садові ножіці для обрізання крон дерев і декоративних рослин, нарізання живців та інших робіт. 19. Відрізок гілки з бруньками для посадки. 20. Згущений сік солодких фруктів або овоців. 23. Субтропічне плодове дерево або кущ родини рутових (апельсини, лимони, мандарини та інші). 24. Соковита їстівна частина деяких рослин (фрукти, ягоди). 25. Великий, овальної форми, соковитий і запашний плід тропічної трав'янистої рослини. 26. Балканський сорт винограду. 28. Жовто-зелений солодкий завбільшки з огірок або невеликому діянино плід тропічного плодово-вічнозеленого дерева родини анакардієвих.

РЕКЛАМА

Неперевершений в Україні спеціаліст, директор Київського центру «Відродження» Олександр Трамбовецький позбавить за 1 сеанс

ВІД АЛКОГОЛІЗМУ, КУРІННЯ І ЗАЙВОЇ ВАГИ

Провулок Єрмака, 17, зуп. площа
Василя Стуса (навпроти «Книжки»)

ЩОСУБОТИ індивідуально, анонімно, ГАРАНТОВАНО за найсучаснішою методикою. Перед сеансом від куріння не палити 12 годин.

Тел. 067-133-25-39, 068-542-63-17

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВЯ

ПП Надія Бурмака

- ЕФЕКТИВНЕ ЛІКУВАННЯ :
- алкологізму
- куріння
- зайвої ваги
- ігроманії
- наркоманії

тел.: (067) 980-47-72 (063) 366-42-70

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВЯ

Благодійний концерт у глибинці

29 листопада 2023 року

Вінниччина

Була іще одна «родзинка», включно із родзиночками в буквальному значенні слова. Завідувачка клубу Наталія Зозуля разом із своїми добровільними помічницями наготовила чимало всіляких смаколиків і почастувала ними всіх глядачів та самодіяльних артистів.

Дух твердої віри в перемогу відчувався впродовж усієї зустрічі.

Микола КАВУН
Фото Ліни КОРНИЛЮК
і глядачів

Немирівська територіальна громада

Гастрономічні легенди Вінниччини

Рідна екзотика

Коли під час гастрономічних експедицій зустрічаєшось екзотичне, наприклад, ківі у Турбові, або бани в оранжерей, то, звичайно, дивувашся. Але найбільше дивують ті рослини, які ми вважаємо притаманним іншими кухням, а вони наші, рідні, споконвіків.

Така історія стала в мене з нутом. Я знала, що сочевицю на цій землі вирощували ще за часів Трипільської цивілізації, як і ячмінь, як і праматір пшениці, а от нут...

- Нагут у нас ще сіять, - каже мені пан Микола з села Нижча Кропивна. - Або просто його вареним їли, або пиріжки з ним пекли.

- Нагут? - перепитую, - що це.

- Ну як горох, тільки він крупніший, а в стручку насінин менше.

- Нут?

- Ну, може, у вас він «нут», а у нас «нагут».

Сіять його і у Вінницькому, і у Гайсинському районах здавна.

А от що можна готувати з нуту-нагуту смачний і поживний, але дієтичний і модний зараз хумус, мало хто знає.

Отже, даю рецепт. Насправді хумуси можна робити і з квасолі, виходить дуже смачно, адже склад хумусів - це паста з насінням кунжуту - тахіні або з насінням соняшника, або з горіхів волоських і відварених бобових.

Пропорції:

Поставте суху сковороду на вогонь. 100 г кунжуту обсмажте до золотистого кольору (15 хвилин) на середньому вогні. Регулярно помішуйте.

Дайте йому охолонути, пересипте в чашу блендера і на максимальній швидкості перебийте до однорідного стану. На стінах чаши має проступити олія з на-

сіння. Додайте 1 столову ложку оливкової олії та ще раз збийте.

Зберігати таку пасту можна у холодильнику до 1 місяця.

Окремо готуємо нут.

На 250 г нуту беремо 2-3 зубчики часнику, 3 ст. ложки лимонного соусу, 1/3 ч. ложки зіri, 3 ст. ложки пасті тахіні та 3-4 ст. ложки оливкової олії, 1/2 ч. ложки солі. Нут промийте кілька разів під проточною водою та замочіть на 3-4 години (а краще на ніч). Потім зваріть його у підсоленій воді до готовності. У готовому вигляді горох можна легко розпліснути.

Злийте воду від нуту в окрему ємність, вона ще знадобиться. У відварений нут додайте тахіні.

Олена ПАВЛОВА